SUOMEN LÄHETYSSEURA

Suomen Lähetysseuran toimintakertomus 2024

”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”

Matt. 28:18–20

Juuri nyt on tärkeää tietää, miksi olemme

Maailmassa myllertää merkillisellä tavalla. Vastakkainasettelusta ja riitaisuudesta on tullut ajan kuvaa. Samalla ihmistä ja luomakuntaa uhkaavat nopeasti etenevä ilmastonmuutos ja luontokato. Sotia ja konflikteja on enemmän kuin koskaan toisen maailmansodan jälkeen. Selviytyäkseen monet ovat joutuneet jättämään kotiseutunsa. Hyvinvoinnin kestävyyttä joudutaan miettimään uusiksi myös pohjoisessa.

Jokaiselle yhteisölle on tärkeää ymmärtää, miksi se on olemassa, mitä se tavoittelee maailmassa ja mikä tekee siitä juuri sen, mikä se on. Kun arvoja ja tavoitteita haastetaan myös ulkopuolelta, on tärkeää kiteyttää omaa olemustaan, jotta tietää, kuka on ja osaa pitää kurssinsa, vaikka ympäröivässä maailmassa myllertäisi.

Kuluneen vuoden aikana olemme pohtineet Lähetysseurassa identiteettimme ydintä yhdessä kansainvälisten kumppaniemme, seurakuntien ja muiden jäsenyhteisöjen, henkilöstön ja päätöksentekijöidemme kesken. Tämän vuoropuhelun pohjalta olemme kirkastaneet strategiaamme ja sopineet yhteisistä tavoitteistamme. Tämä toinen toistemme kuunteleminen on tehnyt meille hyvää ja se on vahvistanut Lähetysseuran yhteisöä. Yhteisömme kasvaa vain, jos uskaltaudumme katsomaan peiliin, kuulemaan kriittistäkin palautetta ja tutkimaan työmme vaikuttavuutta.

Lähetysseuran tehtävä on vahvistaa uskoa, toivoa ja rakkautta maailmassa. Todistamme Jumalan rakkaudesta sanoin ja teoin. Työmme kautta osallistumme Jumalan lähetykseen maailmassa. Julistamme evankeliumia sanoin ja teoin ja toimimme oikeudenmukaisuuden puolesta.

Toimintamme ytimessä ovat kirkot ja hauraassa ja haavoittuvassa asemassa olevat yhteisöt. Vahvistamme kirkkoja toimimaan ja tuemme yhteisöjä kasvamaan kestäviksi ja hyvinvoiviksi. Tätä työtä teemme yhdessä kumppaniemme kanssa, seurakuntien omana järjestönä.

Työmme on ihmisoikeusperustaista, inklusiivista ja paikallisjohtoista. Edistämme ihmisoikeuksia, yhdenvertaisuutta ja torjumme monin tavoin syrjintää. Työskentelemme työn piirissä olevien ihmisten ja yhteistyökumppaniemme ehdoilla ja heidän tarpeistaan käsin. Lähimmäisenrakkaus, oikeudenmukaisuus, vastuullisuus ja yhdessä tekeminen ovat arvojamme.

Aikaamme vaivaa monin paikoin näköalattomuus ja toivottomuus. Moni etsii kestäviä, pysyviä arvoja. Kristillisen toivon ydin on pelastavassa evankeliumissa. Saamme luottaa Jumalan rakkauteen, huolenpitoon ja oikeudenmukaisuuteen sekä lupaukseen iankaikkisesta elämästä.

Meidät on kutsuttu tekemään työtä oikeudenmukaisuuden puolesta, jotta Jumalan valtakunta voi murtautua keskellemme. Oman edun tavoittelun sijaan meidän tulee edistää lähimmäisemme hyvää. Jatkuvan kasvun sijasta meidän tulee sitoutua kohtuullisuuteen ja tavoitella kestävyyttä.

Lämmin kiitos sinulle rukouksesta yhteisen työmme puolesta. Lämmin kiitos kaikille kansainvälisille ja kotimaisille kumppaneillemme, seurakunnille ja muille jäsenyhteisöille, työtämme tukeneelle ulkoministeriölle ja lukuisille muille työtämme taloudellisesti tukeneille. Lämmin kiitos Suomen Lähetysseuran hallitukselle, henkilöstölle ja vapaaehtoisille ja kaikille teille, jotka annoitte aikaanne yhteisen työn kehittämiseksi.

Edessä on aika, jossa meitä ja kumppaniemme kanssa tehtyä yhteistä työtä tarvitaan aiempaakin enemmän. Tämän tulevaisuuden voimme kohdata rohkeasti ja luottavaisin mielin.

Pauliina Parhiala
toiminnanjohtaja

MARJATTA KOSONEN

SUOMEN 1859
LÄHETYSSEURA

Vuosikokouksessa 24.8.2024 valitut hallituksen jäsenet

Piispa **Mari Parkkinen**
puheenjohtaja
Mikkelin hiippakunta

Hallintojohtaja
Sari Anetjärvi
varapuheenjohtaja
Espoon hiippakunta

Kirkkoherra
Leena Kairavuo
Turun arkkihiippakunta

Kirkkoherra
Pia Kummel-Myrskog
Porvoon hiippakunta

Talousjohtamisen erityisasiantuntija
Juha Nivala
Oulun hiippakunta

Tuomiorovasti
Jussi Peräaho
Lapuan hiippakunta

TM ja TtM,
opettaja, diakonissa
Terttu Pohjolainen
Mikkelin hiippakunta

Kirkkoherra
Tiina Wiberg
Kuopion hiippakunta

VTM, järjestökoordinaattori
Sampo Untamala
Helsingin hiippakunta

Ohjauksen ja kehittämisen asiantuntija
Sakari Vanhanen
Tampereen hiippakunta

Yrittäjä ja konsultti
Aleksi Murtojärvi
Lapuan hiippakunta

Myynnin tukihenkilö ja it-asiantuntija
Ami Lainela
Helsingin hiippakunta

80
Kotimaan-työntekijää

55
Ulkomaan-työntekijää

837
Paikallista työntekijää

426 000
ihmistä hyötyi suoraan työstämme ja heistä **173 000** oli kehitysyhteistyön piirissä

2 987 000
ihmistä oli kaikkiaan työmme piirissä ja heistä **2 049 000** oli kehitysyhteistyön piirissä *

* Työn piirissä olevilla tarkoitetaan sekä suoraan hankkeesta hyötyviä ihmisiä että ihmisiä, ryhmiä tai organisaatioita, joilla ei ole suoraa yhteyttä hankkeeseen, mutta joihin se vaikuttaa, esim. edunsaajien perheenjäsenet, yhteisön jäsenet, koulun henkilökunta ja opiskelijat.

Piispana olen oppinut, että Lähetysseuralla on iso sydän. Työskentelemme rinta rinnan ja kaikki auttavat meitä. Tämän tuen ansiosta en koe tekeväni työtä yksin, vaan tunnen että minusta huolehditaan. Yhteistyö motivoi.”

Touch Sreyleak, piispa,
Kambodžan evankelis-luterilainen kirkko
Lähetysseuran kumppani

HEIDI TIRRI

Suomen Lähetysseuran työalueet

Usko. Toivo. Rakkaus.

MUTTA SUURIN NIISTÄ ON RAKKAUS.

”Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut.” *Joh. 14:26*

LINDA JUNTUNEN

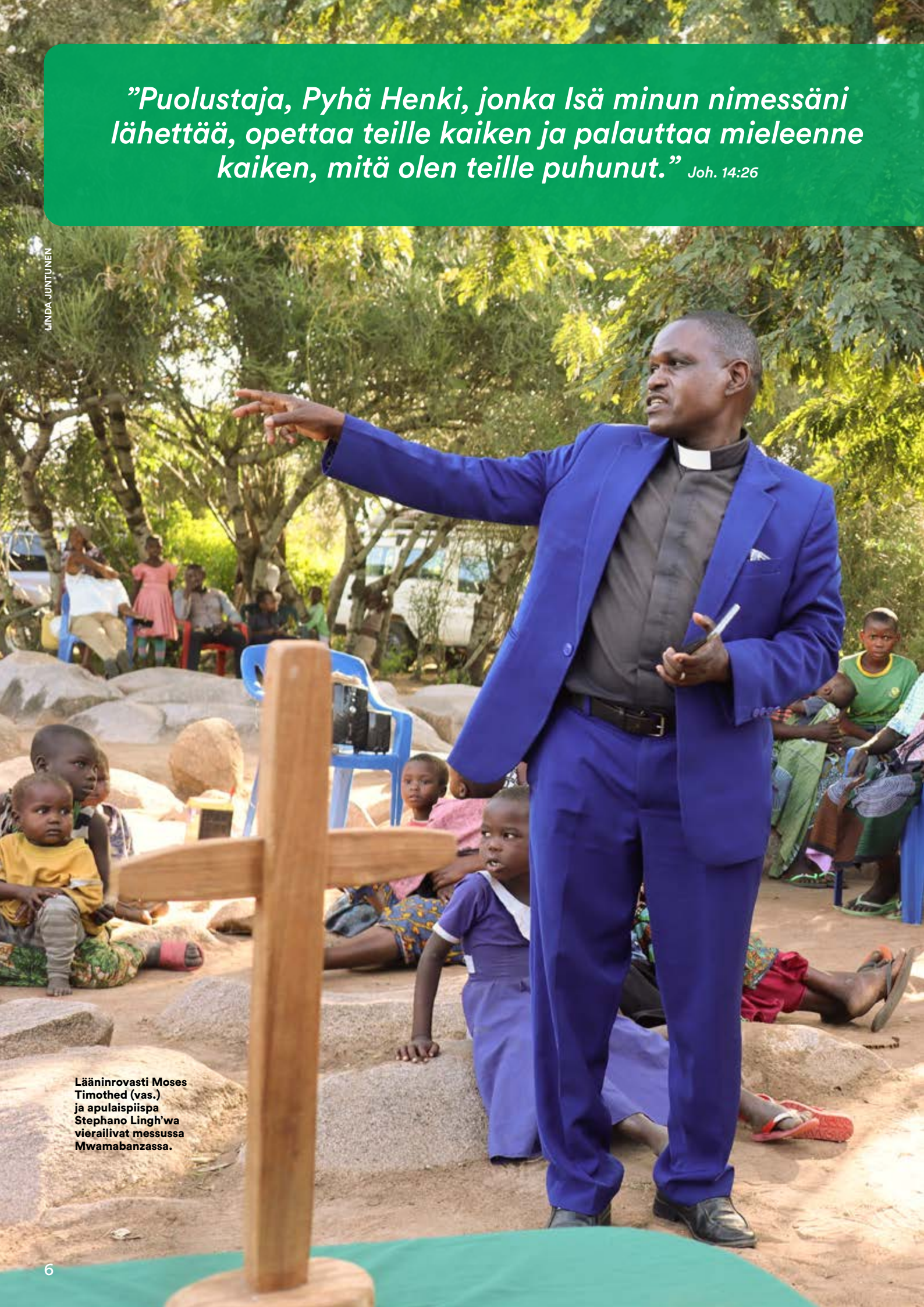

Lääninrovasti Moses Timothed (vas.) ja apulaispiispa Stephano Lingh’wa vierailivat messussa Mwamabanzassa.

18 731
lasta, nuorta tai aikuista sai kristillistä kasvatusta Lähetysseuran tuella

Paikallisten kirkkojen tukeminen

Tansania: Evankelioimistyö elää ja voi hyvin järviseudulla

Tansaniassa kirkko kasvaa kovaa vauhtia, ja myös Nehemian seurakunta jatkoi viime vuonna vahvaa kasvua. Tansanian järviseudulla kirkko on kasvanut 33 vuoden aikana eläväksi yhteisöksi, jossa evankelioimistyö tuottaa jatkuvasti uusia tuloksia.

Nehemian seurakunnan kirkon vanha, ruosteinen peltikatto värisee kaiuttimista raikaavan musiikin tahdissa. Alttarille on asetettu violetteja bougainvillean oksia, jotka koristavat muuten karua kirkkorakennusta. Kirkon betonilattia on halkeillut, seiniä ei ole maalattu ulko- tai sisäpuolelta eikä ikkunoissa ole laseja. Mikään näistä ei kuitenkaan haittaa, kun vajaan 200 ihmisen seurakunta kokoontuu jumalanpalvelukseen.

Nehemian seurakunta perustettiin vuonna 1992 evankelioimistyön tuloksena. Nyt 33-vuotias seurakunta on kasvanut ja perustanut alaisuuteensa kaksi kappeliseurakuntaa: Mwamabanzan ja Mwaging'hin.

38-vuotias **Joseph Mayanzani** valmistui evankelistaksi Lähetysseuran tukemasta Nyakaton luterilaisesta raamattuopistosta vuonna 2021 ja aloitti heti työt Nehemian seurakunnassa sekä noin kymmenen kilometrin päässä sijaitsevassa Mwamabanzan kappeliseurakunnassa. Näiden kahden seurakunnan ainoana työntekijänä Mayanzani haaveilee polkupyörästä, jotta monta kertaa viikossa taitettava matka seurakuntien välillä sujuisi joutuisammin.

”Parasta työssäni on tuoda ihmisiä Jeesukselle. Työtä on paljon, mutta se on palkitsevaa. Mwamabanzan kappeliseurakunnassa on jäseniä jo 74, emmekä me mahdu enää vanhaan kirkkoon, joten jumalanpalvelukset ja muut toimitukset tapahtuvat suuren puun alla pieneksi käyneen kirkon edessä”.

Nuoria houkutellaan mukaan molempien seurakuntien toimintaan esimerkiksi erilaisten leikkien sekä jalkapallopelien ja kuoron avulla.

”Järjestämme nuorille omia raamattupiirejä. Monet auttavat Nehemian seurakunnan omistaman viljelysmaan ylläpidossa. Nuoret ja lapset ovat tärkeitä seurakunnan jäseniä ja jokainen seurakuntaan kastettu on uusi pelastuksen saanut ihminen”, Mayanzani sanoo.

Yksi vastikään kasteen saanut seurakuntalainen on viereisessä Nyashanan kylässä asuva 53-vuotias **Gomele Shiga**, joka osallistui edellisenä iltana Mwanzan hiippakunnan lähetystyöryhmä Sinema Leon elokuvailtaan. Kirkon eteen viritetyn valkokankaan ääreen kokoontui tuolloin 800 aikuista ja 500 lasta katsomaan Jeesuksesta kertovaa elokuvaa.

”Olin alkoholisti, mutta sitten kuulin, että Jeesus, pelastaja, voi pelastaa myös minut! Hän kutsui minua, ja minä vastasin myöntävästi,” Shiga kertoo uskoon kääntymisestään.

Shiga muistaa oman kasteensa vielä tarkasti. Kun hänet kastettiin, hän astui pää kumarassa kirkon eteen kirkon märälle betonilattialle.

”Gabriel Shiga, ninakubatiza kwa jina la Baba, na la Mwana, na la Roho Mtakatifu,” [suomeksi: Gabriel Shiga, minä kastan sinut Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen], hänelle lausuttiin ja hänen päänsä päälle kaadettiin pyhää vettä kolmasti. Vesi valui Gabrielin otsaa pitkin rinnalle, johon piispa piirsi ristin. Mies astui takaisin kastettavien riviin ja puristi mustaa Raamattuaan tiukasti.

Evankelioimistyön tuloksena jälleen yksi eksynyt lammas on löytänyt kotiin Taivaan Isän luo.

”Minua kutsuttiin Gomeleksi, mutta kasteessa sain uuden nimen. Minusta tuli Gabriel. Olen niin iloinen!”

441

työntekijää ja vapaaehtoista sai diakoniakoulutusta tai mentorointia

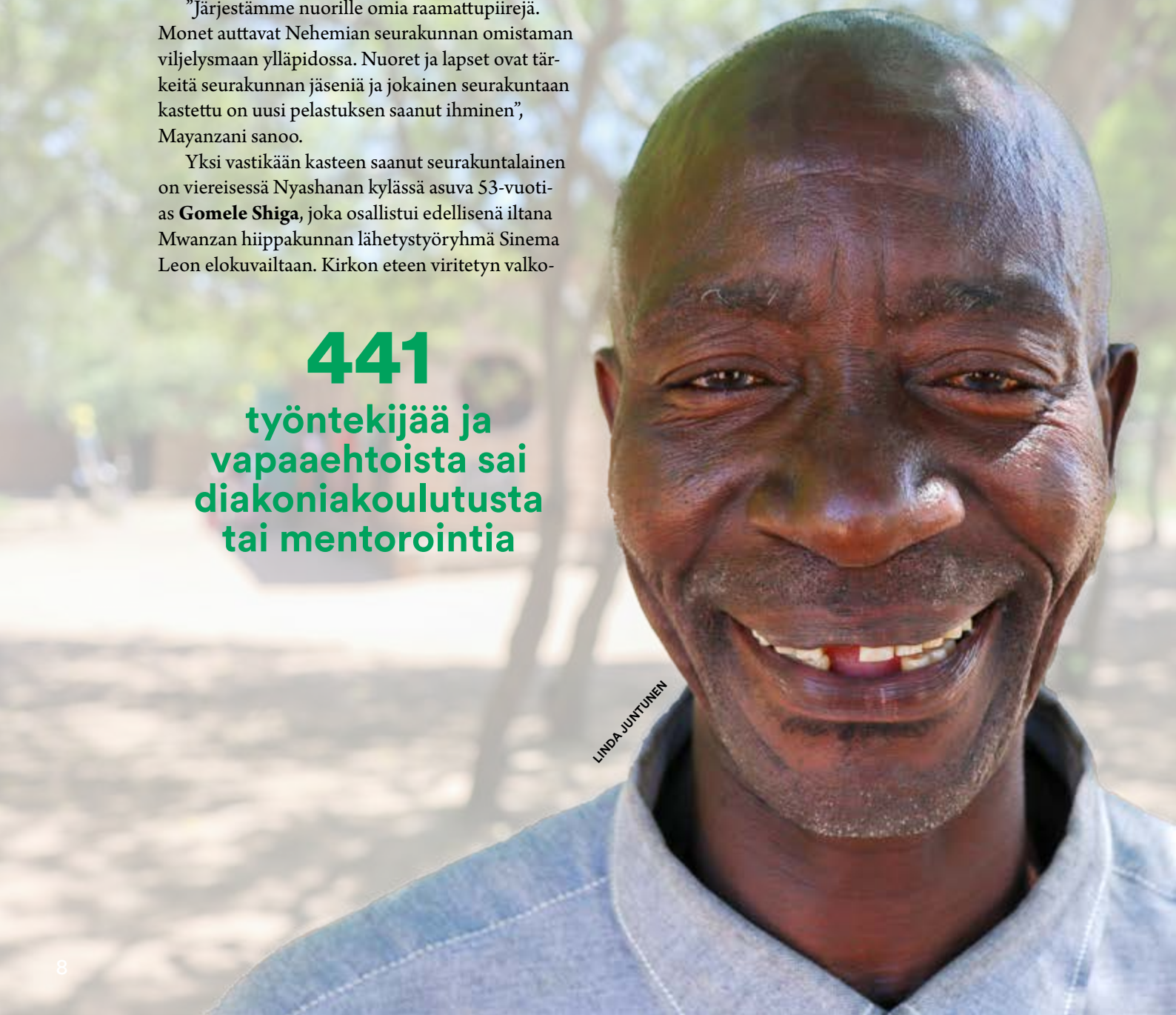

LINDA JUNTUNEN

Vuoden aikana koulutettiin 101 pyhäkoulunopettajaa.

Angola: Pyhäkoulutyö tavoitti ennätysmäärän lapsia ja nuoria

Lähetysseuran tuella koulutetaan lasten pyhäkoulunopettajia Angolassa. Pyhäkoulutyö on tärkeää: vuoden aikana pyhäkouluissa kävi tuhansia lapsia ja nuoria ja perheille jaettiin 1595 Raamattua.

”Minua kutsuttiin Gomeleksi, mutta kasteessa sain uuden nimen. Minusta tuli Gabriel. Olen niin iloinen!”, kertoo Gabriel Shiga.

VAIKKA KULTTUURIT ja olosuhteet vaihtelevat, lasten maailma on samanlainen eri puolilla maailmaa. ”Lapset ovat lapsia kaikkialla. Heidän kanssaan toiminen vaatii samoja perusasioita: läsnäoloa, leikkiä ja laulua”, sanoo **Teija Lievonen**, joka toimii Afrikassa lasten ja nuorten kasvatuksen asiantuntijana.

Hänen mukaansa pyhäkoulu Angolassa muistuttaa sisällöltään hyvin paljon suomalaista versiota. Opetuksessa painottuvat raamatunkertomukset, mutta tärkeää olisi myös pedagogisesti monipuolinen lähestymistapa.

”Koulutuksissa puhumme paljon siitä, miten tärkeää on leikki ja yhteinen tekeminen. Joskus Raamatun opetus voi korostua niin paljon, että leikin ja läsnäolon merkitys unohtuu – vaikka juuri ne ovat lapsille usein kaikkein puhuttelevinta.”

Koulutuksissa kohdataan myös haasteita. Pyhäkoulunopettajia ei aina voi kehottaa lukemaan raamatuntekstiä etukäteen tai etsimään lisämateriaalia netistä, jos lukutaito puuttuu tai sähköisiä välineitä ei ole. Kierrätysmateriaaleista askarteleminenkaan ei onnistu, jos materiaalia ei yksinkertaisesti ole. Lähetysseuran tuella koulutetuille pyhäkoulunopettajille ja heidän seurakunnilleen jaettiin materiaalipaketit, joiden avulla he voivat tehdä työtään.

Angolassa, niin kuin monessa muussakin Afrikan maassa, lapsia ja nuoria on paljon, ja he osallistuvat aktiivisesti seurakunnan toimintaan. Siksi pyhäkoulunopettajien kouluttaminen nousee tärkeään rooliin.

”Pyhäkoulunopettajilla on iso vastuu ja haluamme antaa heille parhaat mahdolliset eväät tehtäväänsä. On hienoa voida jakaa omaa osaamista ja opettajan koulutustaustaa muiden tueksi.”

”Lähetystyössä – aivan niin kuin kasvatustyössä – työn jälki ei välttämättä näy heti. Joskus kylvetään siemeniä, joiden merkitys paljastuu vasta vuosien päästä. Mutta on myös ilon hetkiä, kun huomaa, että vaikkapa joku yhdessä opeteltu laulu soi jo seuraavana sunnuntaina pyhäkoulussa, tai kun opettaja rohkaistuu toimimaan tehtävässään. Työssäni inspiroi ajatus siitä, että toivottavasti koulutustemme saattelemana useampi lapsi rohkaistuu tulemaan mukaan seurakuntaan ja tulee kohdatuksi siellä omana arvokkaana itsenään”, kertoo Lievonen.

> ***”Tämä Raamattu auttaa minua uskon matkallani – olen syvästi kiitollinen siitä, että sain oman Raamatun ja että olen vihdoin löytänyt näin arvokkaan hengellisen tiedonlähteen. Tämä Raamattu merkitsee minulle elämäni arvokkainta Aarretta.”***
>
> **Nelson, pyhäkoululainen Angolasta**

Elokuvailta eräässä senegalilaiskylässä huhtikuussa 2024.

Senegal: Kristillisiä elokuvailtoja muslimikylissä

Suuri valkokangas ja kaiuttimet pystytetään hiekkaan kylän keskelle ja jokainen katsoja tuo mukanaan oman tuolinsa. Illan pimetessä ilmakin viilenee, joten elokuvaillalle on ihanteelliset olosuhteet.

ON SUORASTAAN IHME, miten hyvän vastaanoton hengelliset elokuvaillat ovat saaneet senegalilaisissa kylissä – joissa yleensä suurin osa asukkaista on muslimeja. Usein elokuvia tulee seuraamaan lähes koko kylän väki ja moni jää elokuvan jälkeen rukoushetkeen.

”Evankeliointi on kirkon keuhkot, eikä sitä voi lopettaa”, sanoo Senegalin luterilaisen kirkon pastori **Ibou Diouf**, joka kiertää kylissä järjestämässä elokuvailtoja.

Hänet on lähetetty Tambacoundan seudulle, jossa luterilainen seurakunta on vasta aluillaan ja kristittyjä on ylipäätään erittäin vähän. Alueen valtauskonto on islam.

Esimerkiksi eräässä suuressa kyläkeskittymässä asui aiemmin vain yksi kristitty perhe. Suhtautuminen kristittyihin oli hyvin negatiivista ja isoäitiä lukuun ottamatta tämän kristityn perheen jäsenet palasivat islaminuskoon.

Tilanne muuttui, kun pastori Diouf alkoi vierailla isoäidin luona, järjestää rukoushetkiä ja myöhemmin kristillisiä elokuvanäytöksiä. Elokuvissa käsiteltiin esimerkiksi taikauskoa, joka on suuri ongelma myös muslimiyhteisöissä.

Kyläpäällikön päätöksellä elokuvanäytökset siirtyivät pian kylän keskusaukiolle. Näytöksien jälkeen halukkaat saivat osallistua rukoushetkiin ja pastori jakoi pyytäjille Raamattuja.

Vuoden 2024 aikana monet kylän asukkaat kokivat saaneensa monia rukousvastauksia. Kyläpäällikön mukaan vaikutus kylän elämään on ollut niin positiivinen, että kristillisen sanoman tuojat ovat hyvin tervetulleita rukoilemaan ja näyttämään elokuvia.

Kirkot tekevät evankeliointia elokuvien avulla myös esimerkiksi Tansaniassa. Viime vuonna 15 630 ihmistä näki evankelioivan elokuvan puolen vuoden aikana Sinema Leo -hankkeessa.

HELI VUOHELAINEN

Pyhäkoulut kaikkien ulottuville audiona

SENEGALIN luterilainen kirkko kasvaa nopeasti ja yhä suurempi osa sen piirissä olevista ihmisistä on lapsia ja nuoria. Pienellä kirkolla on rajalliset mahdollisuudet tuoda pyhäkouluopetus kaikkien sereerivähemmistöön kuuluvien lasten ja nuorten ulottuville, sillä pyhäkouluopettajia on vielä liian vähän.

Nyt kirkko on kuitenkin onnistunut kehittämään pyhäkoulutyötään siten, että se palvelee yhä laajempaa väkijoukkoa Senegalin maaseudulla. Jo koronapandemian aikaiset liikkumisrajoitukset pakottivat kirkon etsimään uusia keinoja saavuttaa lapset ja nuoret. Kirkko alkoi silloin äänittää pyhäkouluoppitunteja Megavoice-kuuntelulaitteille, joille on äänitetty myös osia sereerinkielisestä Raamatusta.

Paikalliset pyhäkoulunopettajat ja muut aktiiviset seurakuntalaiset järjestivät kuuntelulaitteiden levityksen kylissä. Pienet kuuntelulaitteet ovat näppäriä käyttää ja ne toimivat hyvin alueella, jossa on myös lukutaidottomia ihmisiä. Nykyisin pyhäkouluohjelmia kuuntelevat myös monet aikuiset, onhan kerronnalla kirjoitettua vahvempi asema perinteisessä senegalilaisessa kulttuurissa.

SAT-7

SAT-7 ottaa lapset ja nuoret mukaan myös ohjelmien tekemiseen ja etsii jatkuvasti katsojien joukosta potentiaalisia uusia esiintyjiä. SAT-7:n nuoria juontajia ovat mm. Tia Ghaly (oik.) Egyptistä ja Manessa Audi (kesk.) Libanonista. He molemmat ovat olleet mukana ohjelmissa jo alle 10-vuotiaina. Kuvassa ovat myös SAT-7 KIDS kanavan ohjaaja Mark Awaraji sekä Lähetysseuran viestinnän asiantuntija Heli Vuohelainen.

Lähi-itä: Satelliitti välittää toivoa kriisien keskellä eläville

SAT-7-mediajärjestö tuo ohjelmiensa kautta toivoa kriisien keskelle Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa. Järjestö tuottaa ja lähettää satelliittitelevisio-ohjelmia ja sosiaalisen median sisältöjä arabian, farsin ja turkin kielellä.

Alueella asuu paljon kristittyjä, joilla ei ole kristittyä yhteisöä ympärillään. Osa valtioista kieltää kokonaan kristillisen todistuksen. SAT-7 antaa näille kristityille mahdollisuuden olla yhteydessä muihin kristittyihin. Monissa ohjelmissa katsojat pääsevät jakamaan tarinoitaan ja heillä on myös mahdollisuus soittaa järjestön ylläpitämään tukipuhelimeen.

Lähetysseuran tuella SAT-7 tekee ohjelmia lapsille ja nuorille. Yksi uusista ohjelmista on darinkielinen opetusohjelma, Toivon aurinko, joka on suunnattu etenkin 5–7-vuotiaille afganistanilaisille lapsille. Ohjelma opettaa lukemista ja laskemista.

Talebanin valtaamassa Afganistanissa lasten ja nuorten koulutus on kriisissä. Noin 3,7 miljoonaa lasta ei käy koulua ja heistä 60 prosenttia on tyttöjä. Uusi opetusohjelma voi hyödyttää aikuisiakin, koska vain 37 prosenttia Afganistanin aikuisväestöstä osaa lukea.

” ...Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Näitä suurempaa käskyä ei ole.”

Mark. 12:31

44 740
ihmistä sai hätäapua

Gaza: Lapsille tukea sodan keskelle

HUMANITAARINEN katastrofi ja lasten hätä syveni vuoden aikana Gazassa. Yhä useamman lapsen molemmat vanhemmat ja lähisukulaiset ovat kuolleet sodassa, eikä heillä ole jäljellä tukiverkkoja. Gazan alueella erityisesti lapset kärsivät vakavasta aliravitsemuksesta. Alueella on myös äärimmäinen pula vedestä, eikä puhdasta juomavettä ole lainkaan. Toimimaton viemäröinti yhdessä kuumuuden kanssa on romahduttanut hygieniaolosuhteet. Tämän seurauksena sairaudet leviävät laajoiksi epidemioiksi.

Lähetysseura jatkoi haavoittuvimmassa asemassa olevien siviilien tukemista sodan keskellä ja myönsi tähän tarkoitukseen Lasten Pankista ja Katastrofirahastosta vuoden 2024 aikana yhteensä 130 000 euroa lääkinnälliseen apuun ja psykososiaaliseen tukeen. Tuen toimittivat perille Lähetysseuran kirkkokumppanit.

19 882
lasta sai hätäapua

Humanitaarinen apu

Lähetysseura tukee Itä-Jerusalemissa sijaitsevan Augusta Victoria -sairaalan toimintaa. Luterilaisen maailmanliiton omistama sairaala tarjoaa Länsirannalla ja Gazassa asuville palestiinalaisille muun muassa syöpä- ja munuaishoitoja. Konflikti on vaikeuttanut sairaalan toimintaa ja potilaiden pääsyä hoitoon.

ALBIN HILLERT

Bolivia: Apua metsäpaloista kärsineille

Suomen Lähetysseura vastasi nopeasti Bolivian vakavaan ympäristökriisiin, jossa äärimmäinen kuivuus ja siitä seuranneet laajat metsäpalot koettelivat erityisesti Santa Cruz de la Sierran ja Pandon osavaltioiden alueita Amazonilla. Kolmen kuukauden mittaisessa hankkeessa tuettiin yli 3 700 ihmistä, joista suurin osa oli maanviljelijöitä ja karjankasvattajia. Monet heistä kuuluivat alueen alkuperäiskansoihin.

Ilmastonmuutoksen kärjistämä katastrofi jätti jälkeensä tuhoutuneita koteja, menetettyjä satoja ja eläimiä sekä suurta inhimillistä hätää. Osa perheistä menetti myös läheisiään metsäpalojen takia.

Työ alkoi kriisialueella nopeasti. Yhteistyössä paikallisviranomaisten kanssa tehtiin tilannekartoituksia tuhoutuneilla alueilla ja koordinoitiin toimintaa. Apu toimitettiin perheille henkilökohtaisesti: ruokaa, hygieniatarvikkeita ja lääkkeitä jaettiin kunnallisten viranomaisten tukemana.

”Tämä vuosi on ollut erittäin vaikea perheillemme. Myrskyt tuhosivat kotimme, tulipalot veivät maniokki- ja riisisatomme ja jouduimme itse toimimaan palomiehinä suojellaksemme yhteisöämme. Olimme epätoivoisia, kun ei ollut edes vettä sammutustöihin. Luterilaisen kirkon apu on ollut meille suuri siunaus. Olemme kiitollisia jokaisesta ruoka- ja hygieniatarvikkeesta – ne ovat meille arvokkaita, kun tie ulkomaailmaan on huonossa kunnossa”, kertoo **Maria Beyma Cartagena** Puerto Gonzalo Morenosta.

Konkreettisen avun rinnalla tarjottiin myös henkistä ja hengellistä tukea, sillä monille menetykset olivat musertavia. Perheille järjestettiin psykososiaalista apua tilanteessa, jossa tulevaisuus toimeentulon ja selviytymisen kannalta näytti epävarmalta. Kriisin jälkihoitoa varten paikallisviranomaisia kannustettiin jatkotoimiin, jotta apu ei päättyisi hätätilanteen helpottamiseen vaan tukisi pitkäaikaisempaa toipumista.

Maria Beyma Cartagena toimittaa ruoka- ja hygieniatarvikkeita perille.

”Ja Jumala katsoi kaikkea tekemäänsä, ja kaikki oli hyvää.”

1. Moos. 1:31

Kolumbialaisen aruacho-alkuperäiskansan naiset saivat koulutusta tasa-arvosta ja omista oikeuksistaan.

Latinalainen Amerikka: Työtä väkivaltaa vastaan

LÄHETYSSEURA TUKEE NAISTEN OIKEUKSIA ja hyvinvointia ympäri maailmaa. Boliviassa, Kolumbiassa ja Venezuelassa työ keskittyy haavoittuvassa asemassa olevien naisten tukemiseen, sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäisyyn sekä toimeentulo- ja koulutusmahdollisuuksien parantamiseen yhteistyössä paikallisten luterilaisten kirkkojen kanssa.

Sukupuoleen perustuva ja perheväkivalta ovat vakavia ongelmia Latinalaisessa Amerikassa. Myös naisten tasa-arvoisesssa osallistumisessa ja asemassa yhteiskunnassa on vielä paljon tekemistä. Boliviassa, Kolumbiassa ja Venezuelassa jatkuva poliittinen ja taloudellinen epävakaus vaikeuttaa ihmisten jokapäiväistä elämää. Pulaa on muun muassa elintarvikkeista ja lääkkeistä. Perheet joutuvat karsimaan hygieniatuotteista ja terveydenhuollosta.

Boliviassa naiset ja miehet osallistuivat koulutukseen sukupuolten välisestä oikeudenmukaisuudesta ja johtajuudesta. Koulutusten myötä naiset ovat oppineet tuntemaan omat oikeutensa ja muun muassa naisiin kohdistuvan väkivallan kieltävät lait. Osallistujat ovat oppineet uusia käsityötekniikoita ja leivontaohjeita, joiden ansiosta he pystyvät parantamaan toimeentuloaan ja taloudellista itsenäisyyttään.

Kolumbiassa naiset saivat yrittäjyyskoulutusta ja taloudellista tukea pienyrityksen perustamiseen. Kirkossa esiteltiin sukupuoleen liittyvän väkivallan ennaltaehkäisyn ja siihen puuttumisen toimintamalli. Naisten osallisuutta ja johtajuutta seurakunnissa vahvistettiin naisryhmissä.

Venezuelassa järjestettiin 38 yrittäjyystyöpajaa 263 naiselle vahvistamaan heidän taloudellista riippumattomuuttaan. Seurakunnille järjestettiin sukupuolten tasa-arvoa käsitteleviä koulutuksia. Sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreille järjestettiin psykososiaalista tukea. Lisäksi jaettiin kestokäyttöisiä kuukautissuojia ja annettiin tukea lääketieteellisiin hoitoihin.

33 400

ihmistä syrjityistä ryhmistä sai diakonista apua

”Olen iloinen nähdessäni pieniä, mutta määrätietoisia askelia naisten oikeuksien edistämisessä.”

Claudia Florentin, Lähetysseuran tasa-arvo-asiantuntija Latinalaisessa Amerikassa

Almaz Abamacha on Saylemin naistenryhmän vetäjä.

ANNA SUOHEIMO

Etiopia: Koulutuksella harppaus kohti tasa-arvoa

Naisen asema etiopialaisessa kyläyhteisössä on ollut pitkään riippuvainen miehestä. Perheen mies on saattanut tehdä taloudelliset päätökset vaimoa kuulematta. Nyt koulutus ja omat rahat ovat antaneet naisille lisää taloudellisia mahdollisuuksia ja päätösvaltaa.

Naisten osuuskunta Etiopian Kaffassa on osoitus siitä, mitä voidaan saada aikaan tukemalla maaseudun naisten ja tyttöjen asemaa järjestämällä koulutusta ja tukemalla pienyrittäjyyttä. Suomalaisittain pienillä summilla voi olla valtava merkitys ihmisten ja perheiden elämään.

”Kun aloitimme vuonna 2022, meitä oli 50. Jokainen meistä sai starttirahaksi 5000 Etiopian birriä (noin 33 euroa), jonka käytöstä sai päättää itse. Minä halusin ostaa lampaan. Se lisääntyi ja sain tuloja, joiden avulla pystyin ostamaan lehmän. Jotkut perustivat kahviloita. Nyt jokainen naisista on maksanut lainan takaisin”, kertoo ryhmän puhenainen **Almaz Abamacha**.

Ryhmän naisilla on myös haaveita ja suunnitelmia tulevaisuudelle:

”Tällä hetkellä ryhmässämme on 160 naista ja ryhmän säästämä kokonaissumma on 190 000 ETB. Jokainen säästää 25 ETB kuukaudessa. Tavoitteena on kerätä niin paljon, että voisimme perustaa myllyn. Sitä varten tarvitaan kolminkertaiset säästöt. Se olisi kuitenkin hyvä bisnes, sillä lähimmät myllyt ovat kaukana Saylemissa tai Geshassa huonojen teiden päässä.”

Naisten asema yhteisössä on ollut riippuvainen miehistä. Perheen mies on saattanut tehdä taloudelliset päätökset vaimoa kuulematta. Koulutus ja omat rahat ovat antaneet naisille lisää taloudellisia mahdollisuuksia ja päätösvaltaa. Hankkeen myötä myös asenteet ovat muuttuneet, ja nyt Abamachan kebelen (paikallinen hallinnollinen alue) johdossa on nainen, jonka yhteisö hyväksyy johtajaksi.

”Ryhmä on saanut aikaan monenlaista yritystoimintaa kylässä. Tuotolla olemme voineet ostaa lapsille koulupuvut. Jos olemme sairaana, meidän ei ole pakko tehdä töitä ja voimme mennä sairaalaan. Pystymme ostamaan ruokaa ja kahvia. Nyt kun meillä on rahaa, käytämme sen perheen hyväksi”, kertoo Abamacha.

Hanketta tuetaan Suomen kehitysyhteistyövaroin.

”Minä olen ihme, suuri ihme, ja kiitän sinua siitä. Ihmeellisiä ovat sinun tekosi, minä tiedän sen.”

Ps. 139:14

Epic Artsin ammattitanssiryhmä Epic Encounters.

SOKHENG KONG

75

koulua muokattiin vammaisille ihmisille sopivammaksi *

* Hankkeen vaikuttavuutta mitataan kumulatiivisesti koko ohjelmakauden ajan. Luku kertoo vuosien 2022-2024 tuen saajien määrän.

1039
vammaista ihmistä sai vertaisryhmätukea *

Vammaistyö

Kambodža: Vammaisten lasten opetus laajeni

Lähetysseuran ja Epic Arts -järjestön yhteistyöllä parannetaan vammaisten lasten ja nuorten koulutusmahdollisuuksia sekä edistetään vammaisten ihmisten toimeentulomahdollisuuksia.

Kambodžassa suurimpia esteitä vammaisten lasten koulunkäynnille on opettajien riittämätön määrä, puutteet opettajien osaamisessa ja oppimateriaaleissa sekä koulutilat, jotka eivät huomioi vammaisten lasten tarpeita.

”Pahinta on tiedon ja ymmärryksen puute. Monet kambodžalaiset ajattelevat, että vammaiset ihmiset ovat tehneet pahoja tekoja edellisessä elämässään. He uskovat karmaan. Siksi vammaiset ihmiset kohtaavat vihaa, pelkoa ja syrjintää”, Epic Artsissa työskentelevä **Ou Buntheng** kertoo.

Epic Arts -järjestö raivaa tietä vammaisten ihmisten tasavertaiselle kohtelulle kambodžalaisessa yhteiskunnassa. Vuonna 2024 yhteensä 55 vammaista lasta sai erityisopetusta Epic Artsin toimintakeskuksessa ja valtion kouluihin perustetuissa luokissa. Myös opettajia koulutettiin autismista ja kehitysvammaisuudesta. Lisäksi 347 henkilöä osallistui vanhempainkerhoihin, opiskelijakokouksiin ja vertaisryhmiin.

Viimeisen kolmen vuoden aikana Epic Arts on työskennellyt tiiviisti Kampotin alueen koulujen ja kouluviranomaisten kanssa ja käynnistänyt vammaisille lapsille luokkia valtion kouluihin. Työn ansiosta eri lähtökohdista tulevat lapset oppivat kouluaineiden ohella arvokkaita sosiaalisia taitoja, empatiaa ja toisten kunnioitusta.

”Mielestäni vuoden hienoin onnistuminen on se, että vammaisten lasten opetukseen keskittyvät luokat kolmessa valtion koulussa tarjoavat nyt opetusta viitenä päivänä viikossa. Epic Artsin ja valtion koulujen välinen yhteistyö alkoi pienimuotoisena ja tarjosi aluksi opetusta vain yhtenä päivänä viikossa, joten muutos on huikea”, vammaisten henkilöiden oikeuksien asiantuntija **Mari Kähäri** sanoo.

Hän nostaa esille myös Language matters -projektin (suom. Kielellä on merkitystä), jonka tavoitteena oli lisätä tietoisuutta vammaisia ihmisiä kunnioittavasta ja vammaisinklusiivisesta kielestä. Työlle on kova tarve, sillä negatiivinen puhetapa pitää yllä syrjiviä asenteita ja ulossulkevaa toimintaa.

”Uskon, että vammaisten ihmisten asema Kambodžassa on paranemassa. Ihmiset saavat lisää tietoa vammaisuudesta, heidän ymmärryksensä kasvaa ja he ovat avoimia oppimaan lisää”, Buntheng sanoo.

Vuonna 2024 Epic Arts järjesti lukuisia esiintymisiä ja työpajoja sekä tuotti monenlaista viestintämateriaalia videoista vihkoseen vammaisinklusiivisesta kielenkäytöstä. Työ tavoitti tuhansia ihmisiä ympäri maata.

”Epic Arts piti työpajoja myös muille Lähetysseuran Kambodžan kumppaneille ja Epic Artsin ammattitanssijoiden ryhmä esiintyi heidän järjestämissään tilaisuuksissa, mikä vahvisti hienosti kumppaneiden välistä yhteistyötä”, Kähäri kertoo.

Hanketta tuetaan Suomen kehitysyhteistyövaroin.

”Onnellinen se, joka on löytänyt viisauden, se, joka on tavoittanut tiedon, sillä parempi on viisaus kuin hopea, tuottoisampi on tieto kuin kulta.”

Sananl. 3:13–14

LINDA JUNTUNEN

1410

lasta sai tukea luokka-asteelta toiselle siirtymisessä

Pita-hankkeen myötä lukioon pääsevien oppilaiden osuus on kasvanut. Tytöistä lähes puolet saavutti viime vuonna lukiokelpoisuuden. Shistonin yläkoulu on yksi mukana olevista kouluista.

HELI VUOHELAINEN

Mbarka-niminen isoäiti kaappasi aiemmilta vierailuilta tutun Lähetysseuran työntekijän Hilde Pacon syleilyynsä. Isoäiti kertoo saaneensa omaankin elämäänsä uutta sisältöä vanhempainyhdistyksen kautta.

Mauritania: Vanhempainyhdistykset tukevat lasten koulunkäyntiä

LÄNSI-AFRIKASSA Atlantin rannalla sijaitsevassa Mauritaniassa monet aikuiset ovat edelleen lukutaidottomia, joten lasten koulunkäynnin tukeminen ei ole itsestään selvää. Mauritania-laisista aikuisista lukutaidottomia on Maailmanpankin mukaan edelleen noin 33 prosenttia.*

Lähetysseura tekee työtä lasten koulunkäynnin lisäämiseksi. Yksi tämän työn tärkeimmistä tuloksista on kouluilla toimivien vanhempainyhdistysten aktivoituminen. Työn paikallisen omistajuuden vahvistaminen on tärkeää, sillä yhdistykset jatkavat toimintaansa lasten hyväksi myös Lähetysseuran hankkeen päättymisen jälkeen.

Lähetysseuran tuella vanhempainyhdistyksille on jaettu tietoa lasten oikeuksista ja siitä, miten iso merkitys koulutuksella on lasten tulevaisuudelle. Vanhemmat ovat levittäneet tietoa eteenpäin yhteisöissään.

Nyt vanhemmista huokuu ylpeys lastensa koulunkäynnistä. He ottavat itse vastuuta lasten koulutuksesta ja tarvittavista kouluvälineistä.

Aktiivisimmat vanhemmat kiertävät illalla naapurustossa tarkistamassa, tekevätkö lapset kotitehtäviään. Vapaaehtoistyö vanhempainyhdistyksissä on tuonut iloa monien isovanhempienkin elämään, kun he ovat esimerkiksi jakaneet lapsille aamupalaa kouluilla.

3067

opettajaa ja opettajaopiskelijaa sai koulutusta inklusiivisista ja lapsiystävällisistä opetustavoista*

* Hankkeen vaikuttavuutta mitataan kumulatiivisesti koko ohjelmakauden ajan. Luku kertoo vuosien 2022-2024 tuen saajien määrän.

Koulutus

Tansania: Opettajatkin oppimaan

Lähetysseuran ja Suomen ulkoministeriön tukema hanke pyrkii takaamaan laadukasta opetusta myös köyhimpien perheiden lapsille. PITA-hanke kouluttaa opettajia ottamaan käyttöön oppilaskeskeisiä ja toiminnallisia menetelmiä Tansaniassa.

PITA (Participatory and Integrative Teaching Approach) on tansanialaisten yläkoulun opettajien täydennyskoulutushanke, josta on vastuussa kirkon ylläpitämä Makumiran yliopisto. Hankkeen kohteena ovat kyläyhteisöjen perustamat heikoimmin varustetut syrjäisten seutujen yläkoulut sekä kirkon koulut Pohjois-Tansaniassa. Tavoitteena on vahvistaa opettajien osaamista niin, että myös köyhimpien perheiden lapset saavat laadukasta opetusta. Hankkeessa oli vuonna 2024 mukana 34 yläkoulua.

Hankkeessa ratkotaan koulutuksen ajankohtaisia kysymyksiä, kuten oppilaiden osallistamista perinteisen opettajajohtoisuuden sijaan, sekä kielitaidon kehittämisen ja sisältötiedon oppimisen suhdetta yläkouluissa, missä opetuskielenä on edelleenkin Britannian siirtomaa-ajalta periytyvä englannin kieli. Ympäristökasvatuksen integroiminen koulujen opetukseen ja arkeen on ollut osa hanketta alusta lähtien, ja kouluille on perustettu kasvimaita. Lisäksi on syvennytty tyttöjen ja poikien oppimisen esteiden ymmärtämiseen ja purkamiseen.

Kun luokkakoot ovat yläkoulussa 40–60 oppilaan välillä, luokkahuoneen ainoa opetusväline on liitutaulu ja oppikirjoja on vain vähän, on haastavaa tukea oppilaiden aktiivista osallistumista.

”Kun oppikirjoja ei ole jokaiselle oppilaalle eikä koululla ole varaa opetusvälineisiin, opettaja kokee olevansa ainoa tiedonlähde ja opetuksesta tulee helposti luennointia”, kyläyhteisön perustaman Amshan yläkoulun rehtori **Ashura Daudi** huokaisee.

”Olemme olleet perillä oppilaskeskeisen opetuksen teorioista ja periaatteista, mutta haasteena on ollut teorian vieminen käytäntöön. PITA-hankkeen koulutuksissa olemme oppineet, miten opetusmenetelmiä sovelletaan luokkahuoneissa opetukseen. Olemme nähneet, että uudet opetusmenetelmät helpottavat opettajien työtä, ja oppilaat oppivat paremmin. Kumbe hiki kinawezekana – tämähän on mahdollista!”

”Koulutuksissa meitä on herätelty käyttämään luovuutta ja improvisoimaan. Miten voimme hyödyntää erilaisia arjen esineitä, kierrätysmateriaalia ja ympäröivää luontoa opetuksessa. Esimerkiksi biologian laboratorioharjoituksia varten oppilaatkin voivat tuoda koululle kananmunia tai perunoita tai muovipulloja”, Ashura Daudi kertoo.

”Fysiikan opettajana olen innostunut ympäristökasvatuksen integroimisesta eri oppiaineiden opetukseen. Tähänkin olemme saaneet koulutuksissa ohjausta. Miten vaikkapa fysiikan, biologian, maantiedon ja swahilin opettajat voivat opettaa vedestä omien oppiaineidensa näkökulmista. Fysiikan opettajana minä kerron oppilailleni, miten vesivoimalla tuotetaan sähköä, kun taas swahilin tunnilla oppilaat kirjoittavat veden inspiroimia runoja. Kun oppilaita haastetaan pohtimaan ilmiötä eri näkökulmista, heidän ymmärryksensä laajenee ja syvenee, he oppivat.”

”PITA-hankkeen ansiota on sekin, että jos näen vuotamaan jätetyn vesihanan, juoksen heti sulkemaan sen. Vettä on rajallisesti, sitä ei saa tuhlata”, Ashura Daudi nauraa.

Hanketta tuetaan Suomen kehitysyhteistyövaroin.

Rehtori Ashura Daudi iloitsee uusista opetusmenetelmistä ja paremmista oppimistuloksista.

KATRI NIIRANEN-KILASI

Aasia: Teologinen koulutus vahvistaa kirkkoja

Manner-Kiinassa kristittyjen ja kirkkojen määrä kasvaa nopeasti, ja koulutettuja johtajia ja pappeja tarvitaan kipeästi.

Lähetysseura vahvistaa kirkkoa Kiinassa tarjoamalla opiskelijoille apurahoja teologiseen jatkokoulutukseen. Tavoitteena on parantaa opiskelijoiden kykyjä työn suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin sekä teologiseen työskentelyyn.

Hongkongin luterilainen teologinen seminaari on kansainvälinen ekumeeninen oppilaitos, jossa on noin 300 opiskelijaa eri puolilta Aasiaa. Vuonna 2024 seminaarissa aloitti 48 uutta opiskelijaa. Heistä suurin osa oli paikallisia ja mannerkiinalaisia. Seminaarissa on myös suuri joukko myanmarilaisia opiskelijoita.

Kesäkuussa 2024 kaksi tuettua opiskelijaa, **Tina Luo Ya** ja **Chocolate Zhu Qiao Li** valmistuivat seminaarista. Tämä merkitsi heidän akateemisen matkansa huipentumaa ja merkittävää askelta projektin pitkän aikavälin tavoitteiden toteuttamisessa. Valmistuttuaan nuoret naiset palasivat kotikaupunkeihinsa, joissa kumpikin tekee nyt työtä paikallisissa kirkoissa.

Ya on ottanut vastaan myös opettajan tehtävän paikallisessa raamattukoulussa. Opintojensa kautta hankkimillaan tiedoilla ja taidoilla hän osallistuu nyt suoraan tulevien kirkon johtajien teologiseen koulutukseen. Tämä on osoitus ohjelman laajemmasta muutosvaikutuksesta.

Uudet apurahan saaneet opiskelijat, **Cherry Sun Xin Tong** ja **Ina Ren Zhen** aloittivat opintonsa syyslukukaudella 2024. Kulttuurisista ja kielellisistä haasteista huolimatta molemmat ovat ottaneet kunnianhimoisia tavoitteita ja pohtivat jo oppimansa soveltamista tulevaisuudessa omissa paikallisissa ympäristöissään. Suorien apurahojen lisäksi Lähetysseura tukee seminaarin opetustyötä.

”Opetuskurssini ovat inspiroivia ja hyvin usein olen itse yhtä paljon oppilas kuin opettaja. Esimerkiksi viime syksyn kursseilla olemme yhdessä opiskelleet, miten seurataan Jeesusta, siis eletään kristittynä erilaisten

ANNA PELTONEN

Pastori, TT, Jukka Helle Hongkongin luterilaisen teologisen seminaarin edessä. Seminaari palvelee Kaakkois-Aasian alueella olevien maiden kirkkoja.

elämässä vastaantulevien kaaosten keskellä. Toinen kurssi on käsitellyt buddhalaisuutta ja kristinuskoa. Olemme oivaltaneet, että eri uskontojen seuraajat voivat myös oppia toisiltaan, eikä uskontojen kohtaamisen tarvitse eikä pidäkään lähteä vastakkainasettelusta", seminaarin opettajana toimiva teologian tohtori **Jukka Helle** kertoo.

Seminaarin oman opetustyön ja opiskelijoiden tutkielmien ohjaamisen lisäksi Helle osallistuu teologisen koulutuksen vahvistamiseen myös Kaakkois-Aasian alueella. Tavoitteena on tukea Thaimaan, Myanmarin, Kambodžan, Laosin ja Vietnamin kirkkoja.

"Seminaarimme haluaa vahvistaa erityisesti näiden maiden pienten luterilaisten kirkkojen teologista osaamista", Helle sanoo.

Toukokuussa 2024 Hongkongin teologinen seminaari vastasi alueellisen teologisen konsultaation järjestämisestä Bangkokissa. Teemana oli jumalanpalvelus ja kirkon missio. Marraskuussa puolestaan pidettiin vuosittainen Mekong Mission Forum, jossa Kaakkois-Aasian kirkkojen edustajat tulivat yhteen suunnittelemaan yhteistä työtään.

Vuoden lopulla juhlittiin vielä seminaarin vuosipäivää. Hongkongin luterilainen teologinen seminaari perustettiin Manner-Kiinan Hubeissa vuonna 1913. Lähetysseura on yksi seminaarin perustajista.

"Vuosijuhlapäivä on tärkeä vuosittainen tapahtuma. Paikalle saapuu aina iso joukko entisiä opiskelijoita, seminaarin tukijoita ja ystäviä. Lähetysseuran lähettämänä on ilo saada olla mukana tässä pitkässä – jo 111 vuotta jatkuneessa – ketjussa Aasian kirkkojen teologisen koulutuksen tukemiseksi", Helle kertoo.

751

opiskelijaa sai teologista koulutusta Lähetysseuran tuella

Niko Humalisto on johtavana vaikuttamistyön asiantuntijana tukemassa paikallisia kumppaneita vaikuttamisklinikoiden suunnittelussa.

Vaikuttamistyö lähtee tarpeista maailmalla

LÄHETYSSEURA TUKI yhteistyökumppaneitaan uudella konseptilla: vaikuttamistyön klinikoilla. Vaikuttamistyön avulla käytännön kehittämistyön tulokset voidaan skaalata ja moninkertaistaa.

Vaikuttamistyön klinikka on Lähetysseuran vastaus kumppanien haluun tiivistää yhteistyötä reilumman maailman toteuttamiseksi. Kumppanimme kohtaavat työssään syrjintää, taloudellista epäoikeudenmukaisuutta ja esimerkiksi epädemokraattista päätöksentekoa. Monesti kehityksen jarrut ovat rakenteellisia ja vaativat räätälöityjä ratkaisuja, joihin vaikuttamistyön työkalut ovat parhaiten sopivia. Niiden avulla voidaan myös moninkertaistaa hyvien hankkeiden tuloksia ja toimintatapoja.

Lähetysseuran johtava vaikuttamistyön asiantuntija **Niko Humalisto** antaa esimerkin: kumppanimme voivat tukea vammaisten ihmisten ymmärrystä omasta arvostaan ja oikeuksistaan, joista heillä ei ole entuudestaan tietoa, koska heidät on saatettu eristää ympäröivästä yhteiskunnasta. Eristäminen, arvostuksen ja tiedon puute estävät heitä vaatimasta oikeuksiaan tai osallistumasta itseään koskevaan päätöksentekoon. Yksittäisten ihmisten elämän muuttamisen sijaan suurempi muutos vammaisten ihmisten elämässä saadaan aikaan, kun vaikuttamistyön avulla päättäjät saadaan avaamaan heille mahdollisuuksia osallistua päätöksentekoon ja kitkemään sellaisia vahingollisia käsityksiä, ettei vammaisilla henkilöillä olisi yhteiskunnallista arvoa tai osaamista.

Vaikuttamistyön klinikan idea on yksinkertainen. Kumppani kertoo kohtaamistaan rakenteellisista ongelmista, minkä jälkeen klinikalla räätälöidään heidän tarpeisiinsa ja osaamiseensa perustuva vaikuttamistyön ratkaisu. Kyse voi olla yhteisön ponnisteluista puhtaan ympäristön puolesta tai vaikka kirkkojen neuvotteluyhteyksien avaamista päättäjiin. Paikalliset toimijat tuntevat omien ympäristöjensä haasteet parhaiten, minkä vuoksi marssijärjestys on selvä: tekeminen suunnitellaan yhdessä, mutta varsinaisen työn tekee kumppani Lähetysseuran tarjotessa tukea.

Klinikka on otettu innostuneesti vastaan kumppanien joukossa, ja jo ensimmäisenä vuonna hankkeita on käynnistynyt niin Afrikassa, Aasiassa kuin Latinalaisessa Amerikassa.

”Herra Jumala asetti ihmisen Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä.”

1. Moos. 2:15

BRIZENDRA BHATTARAI

Pienviljelijät saavat Lähetysseuran tuella koulutusta ja keinoja parantaa omaa ruokaturvaansa.

15 300
ihmistä sai koulutusta katastroforiskeistä *

* Hankkeen vaikuttavuutta mitataan kumulatiivisesti koko ohjelmakauden ajan. Luku kertoo vuosien 2022-2024 tuen saajien määrän.

16 512
pienviljelijää sai tukea kestävään maatalouteen ja tuotteiden myyntiin *

Ilmastotyö

Nepal: Kehitysyhteistyöllä parannettiin ruokaturvaa

Etenkin lapset ja naiset Nepalin syrjäseutujen köyhissä kylissä kärsivät ilmaston muuttuessa, kun viljely vaikeutuu eikä ruokaa ole tarpeeksi. Aikaisemmin perheet saattoivat syödä yksipuolista ruokaa vain kaksi kertaa päivässä.

Joissakin perheissä sato ei riittänyt edes yhdeksi kuukaudeksi vuodessa”, kertoo **Maniksha Acharya**, nepalilaisen Sahas Nepal -järjestön hankekoordinaattori.

Tämä oli karua todellisuutta monilla alueilla Länsi-Nepalissa ennen kuin Lähetysseura ja sen paikallinen yhteistyöjärjestö Sahas Nepal aloittivat siellä kehitysyhteistyön. Nepalilainen viljelijä ja neljän lapsen äiti **Devi Batha** kertoi kylänsä surullisesta tilanteesta ennen työn alkua: ilmastonmuutos oli vaikeuttanut viljelyä ja aikaisemmin säännölliset sateet tulivat nyt miten sattuivat. Tuholaisia oli enemmän eikä vettä ollut riittävästi. Perhe oli joutunut jättämään yhden aterian pois, ja lapset itkivät nälkäänsä.

Aiemmin Batha söi kaksi kertaa päivässä ja kasviksia syötiin perheessä vain noin kerran viikossa. Pääravinto muodostui yksipuolisesti riisistä ja leivästä.

”Nyt syön neljä kertaa päivässä. Syön monia kasviksia, riisiä, linssejä, leipää ja jogurttia ja juon maitoa. Olen saanut hankkeesta siemeniä. Niistä kasvatan vihanneksia omassa kotipuutarhassani”, hän kertoo.

Batha on saanut työn avulla myös puuta säästävän lieden, joka kuluttaa vähemmän polttopuuta. Siitä syntyy vähemmän savua, joten liesi on terveellisempi koko perheelle. Lisäksi hän on saanut vedensuodattimen puhdistaakseen vettä.

”Hankkeen myötä viljelijät osaavat hyödyntää ilmastonmuutokseen sopeutuvia teknologioita. Sellainen on esimerkiksi kasvisten viljely kasvihuoneissa, mikä on uutta tällä alueella”, hankekoordinaattori **Acharya** kuvailee.

Perheet, joiden parissa Lähetysseura kehitysyhteistyötä tekee, ovat hyvin syrjäytyneitä ja köyhiä. Heitä muu apu ei tavoita.

”Kaikki naiset ovat alkaneet kasvattaa kotipuutarhoissaan monipuolisesti vihanneksia ja hedelmiä sekä pitämään kanoja tai vuohia. Perheiden ravinto on parantunut, ja he voivat myydä ylijäämän markkinoilla”, Acharya iloitsee muutoksista.

Hanketta tuetaan Suomen kehitysyhteistyövaroin.

LINDA JUNTUNEN

Afrikka: Hyödylliset ilmastoratkaisut kiertoon

Ilmastokestävyyden asiantuntija **Ruusa Gawaza** Zimbabwesta osallistui vertaisoppimisviikolle, jossa kohtasivat Lähetysseuran ilmastotyön kumppanit Zimbabwesta, Tansaniasta ja Etiopiasta. Viikon aikana tutustuttiin kahteen ilmastokestävyyttä edistävään hankkeeseen Zimbabwessa ja jaettiin kokemuksia yli maarajojen.

”Vertaisoppimisviikolla päästiin näkemään aidosti, miten ilmastonmuutos näkyy ja tuntuu Lähetysseuran eri työskentelymaissa. Viikon aikana monet ilmastokestävyyttä edistävät käytännön menetelmät koettiin hyödyllisiksi ja kokemuksia niiden erilaisista toteuttamismahdollisuuksista eri maakonteksteissa jaettiin”, Gawaza kertoo.

KIRKON YMPÄRISTÖDIPLOMI

LÄHETYSSEURALLE myönnettiin Kirkon ympäristödiplomi jo toista kertaa ainoana järjestönä. Ympäristödiplomi myönnettiin uudelle kaudelle 2024–2028, jonka aikana Lähetysseura jatkaa työtä ilmastopäästöjen vähentämiseksi ja luonnonvarojen säästämiseksi. Lähetysseura sitoutuu uudessa ympäristöohjelmassaan vähentämään lennoista aiheutuvia päästöjä 30 prosenttia ja pienentämään energiankulutusta 10 prosenttia vuoteen 2028 mennessä. Lähetysseura pyrkii hiilineutraaliuteen vuoteen 2030 mennessä. Ympäristökysymykset huomioidaan lisäksi muun muassa hankinnoissa.

”Vertaisoppimismatka oli vaikuttava kokemus ja laajensi ymmärrystäni ilmastokestävyyteen liittyvistä hankkeista sekä toi esiin uskopohjaisten järjestöjen keskeisen roolin kestävien yhteisöjen rakentamisessa. Kokemusten ja hyvien käytäntöjen jakamisen kautta sain arvokkaita oivalluksia erilaisista innovatiivisista lähestymistavoista ja strategioista, joita organisaationi, Zimbabwen kirkkojen neuvosto (ZCC), voi hyödyntää.”

Wellington Makunura
monitoroinnin ja evaluoinnin asiantuntija, ZCC

6697

kotitaloutta osallistui ilmastonmuutosta hillitsevien teknologioiden, kuten aurinkopaneeleiden, hyödyntämiseen *

348

ihmistä osallistui kirkon järjestämään ympäristökoulutukseen

Tomondon yläkoulun oppilaat istuttivat puita koulunsa viereiselle maapalstalle Tansaniassa.

ANNA SUOHEIMO

Etiopia: Työtä vähemmistöjen puolesta

Tiettyihin ryhmiin syntyminen merkitsee toisen luokan kansalaisen elämää Etiopiassa. Vähemmistöjen kanssa tehtävä työ vahvistaa ruokaturvaa, tukee luonnonvarojen kestävää käyttöä ja puolustaa jokaisen oikeutta ihmisarvoiseen elämään.

ETIOPIAN ETELÄOSASSA sijaitseva Kaffan alue on kuuluisa kahvinviljelystään. Vihreällä, vuoristoisella seudulla sataa lähes yhdeksän kuukautta vuodesta. Täällä manja-vähemmistö on pitkään elänyt syrjittynä yhteisönsä ulkopuolella.

Manja-vähemmistöön kuuluvan **Aster Mechalon** ja **Desalegn Delilin** perhe on voinut rakentaa itselleen uuden kodin ja kouluttaa lapset Lähetysseuran tuella. Vanhempien lisäksi perheeseen kuuluu kuusi lasta, joista neljä asuu vielä kotona.

”Tämä hanke on vaikuttanut elämäämme paljon. Olemme saaneet koulutusta lampaiden kasvatukseen ja sen jälkeen saimme kolme lammasta. Lampaat ovat lisääntyneet. Kun myimme ne, lapsemme ovat voineet käydä koulua ja olemme pystyneet rakentamaan talon perheellemme. Olemme pystyneet myös ostamaan kouluvaatteet. Nyt meillä on lehmä, josta saamme maitoa ja sekin on saanut vasikoita”, Delil sanoo.

Vaikka perheen elintaso on kohentunut, heidän sosiaalinen asemansa on haastava. Aiemmin heidän kotiinsa ei saanut tulla vieraita, eivätkä he itse saaneet astua muiden koteihin. Juhlissa heidän piti tuoda omat astiansa, koska muiden kanssa ruokailu oli mahdotonta. Monet eivät vieläkään suostu syömään heidän kanssaan.

”Syömme porsasta, mikä on ongelma muille. He pitävät sitä epäpuhtaana. Jos me valmistamme ruokaa, enemmistö ajattelee, että olemme saastuttaneet ruuan eivätkä he voi syödä sitä. Muut ajattelevat, että emme peseydy tarpeeksi. Meitä pidetään likaisina”, Delil kertoo.

Tytär **Ejigayehu** on viidennellä luokalla. Hänkin on kokenut syrjintää koulussa.

”Muut eivät halua istua kanssamme. Meidän täytyy aina istua luokan takana, emme saa istua edessä. Välitunnilla leikimme erikseen”, Ejigayehu kertoo.

Lähetysseuran lähetit **Kirsi** ja **Risto Leikola** asuivat pitkään Saylemin ja Geshan kylissä ja tekivät määrätietoista työtä manja-vähemmistön hyväksi. Heidän työnsä keskiössä oli manja-vähemmistön tunnustaminen Jumalan luomina ja tasa-arvoisina ihmisinä.

”Aluksi paikallinen kirkkokaan ei hyväksynyt manjoja. Heitä ei päästetty edes sisälle kirkkoon. Myöhemmin heidät päästettiin, mutta heille osoitettiin naruilla rajattu alue muista”, Etiopian maajohtaja **Anna Suoheimo** kertoo.

”Manjojen osallistuminen yhteiskuntaan on rajoitettua. He eivät esimerkiksi voi solmia avioliittoja muiden etnisten ryhmien kanssa. Myös koulutusmahdollisuudet ovat olleet vähäiset. Aiemmin heille ei ole vuokrattu asuntoja eivätkä he näin ole päässeet esimerkiksi opiskelemaan. Nyt ensimmäisiä manjoja on valmistunut yliopistosta, ja se on suuri asia.”

Hanketta tuetaan Suomen kehitysyhteistyövaroin.

Vähemmistöasemasta johtuvat haasteet koskettavat manja-yhteisöä monella tasolla. Viidesluokkalainen Ejigayehu on kokenut syrjintää koulussa.

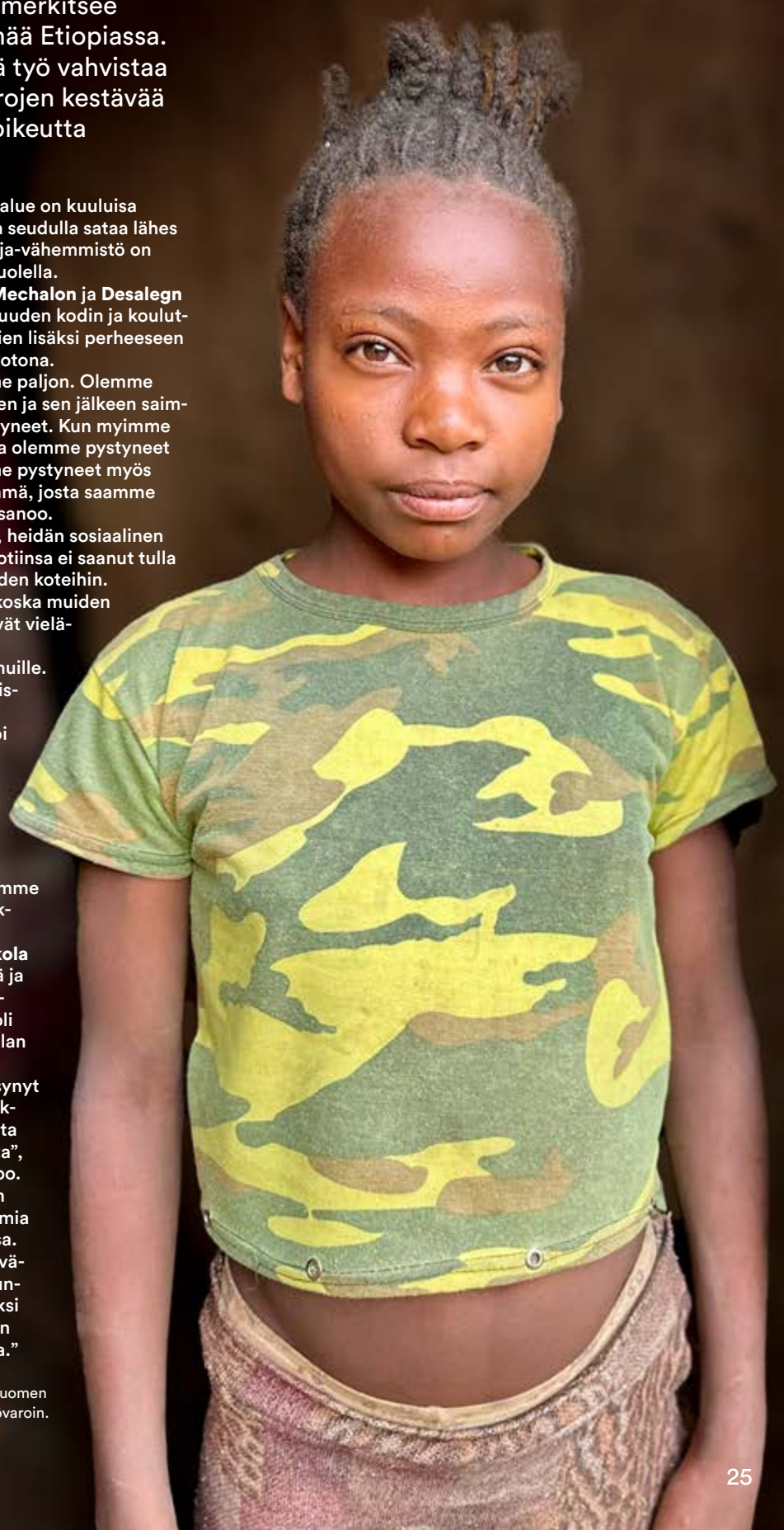

”Ja kun tulette johonkin taloon, sanokaa ensiksi: ’Rauha tälle kodille.’ ”

Luuk. 10:5

Kirkoilla on merkittävä rooli rauhantyössä, Kolumbian kristillisen rauhantyön verkostoa DiPazia johtava Milton Mejía toteaa.

MARIA SANTTO / CMI

Lähetysseura oli mukana järjestämässä kansainvälistä rauhankonferenssia, jossa etsittiin keinoja toteuttaa vuoropuheluprosesseja haasteellisessa maailmantilanteessa.

Vuoropuhelun voimaa kriisien keskellä

KESÄKUUSSA 2024 Helsinki isännöi kuudetta National Dialogues -konferenssia, joka kokosi yli 200 rauhanrakentamisen asiantuntijaa ja toimijaa yli 60 maasta. Ulkoministeriön järjestämä konferenssi toteutettiin yhteistyössä CMI – Martti Ahtisaaren rauhanjärjestön, Kirkon Ulkomaanavun, Suomen Lähetysseuran ja Abilis-säätiön kanssa. Konferenssi juhlisti samalla kymmenvuotista taivaltaan kansallisten ja epävirallisten vuoropuheluprosessien edistäjänä.

Pääteemat käsittelivät kansallisten vuoropuhelujen merkitystä konfliktien ennaltaehkäisyssä ja kriisinkestävyyden vahvistamisessa, eri toimijoiden rooleja sekä monimutkaisten ja toisiinsa kytkeytyvien ilmiöiden – kuten ilmastonmuutoksen, tekoälyn ja mielenterveyden – huomioimista rauhanprosesseissa.

Keskustelut perustuivat laajaan kansainväliseen kokemukseen. Puheenvuoroja kuultiin muun muassa Kolumbiasta, Myanmarista, Afganistanista, Etelä-Afrikasta, Sudanista ja Jemenistä. Mukana oli myös Suomen Lähetysseuran yhteistyökumppaneita Kolumbiasta: piispa **Atahualpa Hernandez** Kolumbian evankelis-luterilaisesta kirkosta, DiPaz-verkoston koordinaattori **Milton Mejía** sekä Kirkkojen maailmanneuvoston erityisedustaja **Humberto Shikiya**.

Maailmanlaajuisen epävarmuuden ja monikriisien aikakaudella konferenssi vahvisti vuoropuhelun keskeistä roolia kestävän rauhan rakentamisessa ja globaalien haasteiden yhteisessä käsittelyssä.

565
lasta ja nuorta osallistui rauhan-kasvatukseen

”Paikallisten johtaman rauhankasvatuksen kautta tuomme ihmisiä aidosti yhteen.”

Musalaha-rauhankasvatusjärjestön johtaja Daniel Munayer Tampere Peace Day -tapahtumassa

MINNA HAVUNEN

Kolumbia: Rauhaa rakennetaan yhdessä

Kirkoilla ja kristityillä on tehtävä olla rauhantekijöitä ja toimia kaikkialla rauhan ja sovinnon puolesta. Lähetysseuran kolumbialaisen yhteistyökumppanin, DiPaz-verkoston Milton Mejían mukaan kirkkoja kuunnellaan rauhantyössä ja mikä tärkeintä, ne tarjoavat ihmisille tukea ja suojaa konfliktin keskellä.

Kolumbiassa lähes 60 vuotta jatkunut aseellinen konflikti on virallisesti päättynyt vuonna 2016 rauhansopimuksen myötä, mutta maassa on edelleen levottomuuksia ja aseellisten ryhmittymien väkivalta siviilejä kohtaan on jatkunut. Sisällissodan takia Kolumbiassa on lähes seitsemän miljoonaa maansisäistä pakolaista.

Lähetysseura johtaa yhdessä Kolumbian evankelis-luterilaisen kirkon, kristillisen rauhantyön verkoston DiPazin ja Kirkkojen maailmanneuvoston kanssa osallistavamman rauhanprosessin hanketta, joka saa tukea Suomen ulkoministeriöltä. Kahden lapsen isä, pastori **Milton Mejía** koordinoi hankkeen työtä. Kirkoilla on hänen mukaansa vaikutusvaltaa vaatia hallitusta ja aseellisia ryhmiä solmimaan rauha.

”Rauhanneuvotteluissa on paljon jännitteitä ja kriisejä. Me olemme osapuoliin yhteydessä ja keskustelemme, jotta he eivät lähtisi neuvottelupöydästä ja pääsisivät sopimukseen. He kuuntelevat kirkkoja”, Mejía sanoo.

Lähetysseuran ja sen yhteistyökumppaneiden hanke vahvistaa kansallisten ja kansainvälisten toimijoiden yhteistyötä rauhantyössä. Se tukee myös Kolumbian eri alueilla käynnissä olevia rauhanprosesseja ja vuoropuheluja. Tämä suoraan paikallisyhteisöissä tapahtuva työ on Mejían mukaan hankkeen tärkein osa, sillä paikalliset rauhanprosessit vähentävät väkivaltaa alueilla.

Kun rauhansopimus allekirjoitettiin vuonna 2016, ihmiset äänestivät rauhansopimusta vastaan. Myös monet kirkoissa toimivat ihmiset, erityisesti kirkkojen konservatiiviset ryhmittymät, äänestivät sopimusta vastaan. Mejían mielestä uskonnollisilla toimijoilla on oma tärkeä osansa rauhantyössä.

”Meidän vastauksemme on rauhan evankeliumin julistaminen. Ihmiset tulevat kirkkoon etsimään tukea ja suojaa. Kirkot ottavat vastaan konfliktin uhreja ja myös aseellisten ryhmien edustajia ja auttavat heitä jälleenrakentamaan elämänsä”, Mejía kertoo.

Mejían mukaan nykyinen hallinto antaa uskonnollisille toimijoille entistä enemmän osallistumismahdollisuuksia rauhanvuoropuheluihin, joita käydään aseellisten ryhmien kanssa. Siksi nyt voidaan käydä keskustelua siitä, miten kristityt toteuttavat vastuutaan evankeliumiin perustuen.

”Toki on myös jännitteitä, sillä me ajattelemme, että kristittyjen ei pidä tarttua aseisiin. Kunnioitamme keskustelukumppaniamme, mutta sanomme, että tämä ei voi jatkua, sota ei ole oikea tie. Sota aiheuttaa kuolonuhreja ja niin paljon vahinkoa yhteisöille.”

Hän painottaa kärsivällisyyttä Kolumbian vuosikymmeniä jatkuneen konfliktin ratkaisussa.

”On säilytettävä toivo siitä, että rauha on mahdollinen. Konflikti ei ratkea sotimalla. On käytävä dialogia ja solmittava rauhansopimuksia. On vaadittava sosiaalisia ja taloudellisia muutoksia, jotta yhteiskunta vahvistuu. On rakennettava laajempaa demokratiaa, joka tunnistaa moninaisuuden ja mahdollistaa kaikkien osallistumisen. Se vaatii aikaa, mutta täytyy olla kärsivällinen. Ennen kaikkea täytyy rukoilla.”

”Seurakunta on Kristuksen ruumis ja hänen täyteytensä, hänen, joka kaiken kaikessa täyttää.”

Ef. 1:23

Rippikoululaiset hiljentyvät Päiväkummun Riihikirkossa.

Usko ja maailma tulivat lähemmäksi

AINO RINNE PÄÄTYI Päiväkumpuun rippileirille perhetuttunsa suosituksesta. Hän ei tuntenut etukäteen ketään mutta sai tiiviin kaveriporukan.

Miten tutustuit muihin leiriläisiin? Heti alkukahvilla pari isosta pyysi minua samaan pöytään kanssaan. Jo ensimmäisen päivän jälkeen kasassa oli kaveriporukka, joka kesti loppuleirin ajan. Ensin tutustuimme leirin bändissä, sitten menimme kaikki pihalle pelaamaan mölkkyä ja seuraan liittyi vielä pari muuta ihmistä.

Miten kansainvälisyys näkyi sinulle riparilla? Kaksikielisyys tuntui helpolta, koska osaan englantia ihan hyvin. Leiriltä jääneessä ystäväporukassani on kaksi ruotsalaista, yksi yhdysvaltalainen ja kolme suomalaista. Emme näe niin usein, mutta meillä on Whatsapp-ryhmä, ja aika moni heistä oli Riihis-leirillä.

Mitä opit lähetystyöstä? Opin konkreettisia asioita siitä, miten lähetystyössä autetaan ihmisiä. Mieleen jäi alueista erityisesti Afrikka, koska yksi vetäjistämme oli ollut siellä lähetystyössä.

Mitä kaikkien pitäisi tietää kansainvälisistä rippikouluista? Päiväkummun yhteisö on niin tiivis, että haluan olla siinä mukana. On kivaa, kun tuntee kuuluvansa joukkoon.

93 %
suomenkielisistä seurakunnista on solminut palvelusopimuksen Lähetysseuran kanssa

95 %
ruotsinkielisistä seurakunnista on solminut palvelusopimuksen Lähetysseuran kanssa

VIRVE RISSANEN

Rippileirit kansainvälistyivät entisestään

Lähetysseura on yhdistänyt rippikoulutoimintansa Lasten ja nuorten keskuksen kanssa. Käytännössä muutos tarkoittaa, että leirit ovat nykyään monikielisiä ja kansainvälisempiä kuin koskaan.

Lähetysseura on järjestänyt lähetysteemoihin ja musiikkiin keskittyviä rippileirejä Päiväkummussa vuodesta 1957 alkaen, ja Lasten ja nuorten keskus on koonnut rippikouluihinsa ympäri maailmaa asuvia ulkosuomalaisia nuoria yli 30 vuoden ajan. Molempia leirijärjestäjiä on alusta alkaen yhdistänyt kansainvälisyys.

Kun leirit yhdistyivät viime kesänä, Päiväkumpuun saapui leireilemään 215 nuorta. Osa heistä oli ”perinteisiä” Lähetysseuran nuoria, joilla lähetysseuralaisuus kulkee suvussa tai tuttavapiirissä, ja osa tuli ulkomailta tavoitteenaan saada kokemus suomalaisesta rippikoulusta ja suomalaisuudesta ylipäänsä.

Kansainvälisillä rippikouluilla oli ollut omia perinteitään, Lähetysseuran nuorilla omiaan. Kesän 2024 alussa nuorisotyöstä vastaavat **Miina Kurjenmiekka** Lähetysseurasta ja **Kaisa Kahra** Lasten ja nuorten keskuksesta tekivät leiritiimeille selväksi, että omiin perinteisiin ei kannata jäädä jumiin. Nyt oli teossa jotain yhteistä.

Leireillä on opetusryhmiä sekä englanniksi että suomeksi, ja nuori saa valita itselleen ryhmän oman vahvemman kielensä mukaan. Osa opetuksesta järjestetään yhteisesti kummallakin kielellä. Tarvittaessa käytetään myös muita kieliä, kuten ranskaa tai saksaa.

Englanninkielinen opetus helpottaa ulkosuomalaisten nuorten lisäksi myös lähetyslapsia, joita Lähetysseuran nuorissa on ollut kautta historian. Kaksi- ja monikielisyyden opettelu tuo haastetta leirien vetäjille, ei niinkään nuorille.

Jokaisella leirillä on lähetystyön asiantuntija, kuten Päiväkummun leireillä tähänkin asti.

”Lasten ja nuorten keskuksen näkökulmasta lähetyskasvatuksen vahvistuminen ja maailmanlaajuisen kirkon eri puolien näkyväksi tuleminen on riparien yhdistymisen hyvä puoli”, Kahra kertoo.

Miina Kurjenmiekan mukaan kulttuurien kohtaamisessa ja monikielisyydessä on aina omanlaisiaan haasteita.

”Toisaalta ne ovat valtava rikkaus, mahdollisuus ja siunaus.”

Lähetysseura näkyi mediassa

Viime vuonna Lähetysseura näkyi tiedotusvälineissä erityisesti yhteistyökumppaniensa kautta. Pelkästään sosiaalisessa mediassa Lähetysseura tavoitti 1,6 miljoonaa ihmistä ja medianäkyvyyden kautta käytännössä kaikki suomalaiset.

SUOMEN LÄHETYSSEURA ESIINTYI vuonna 2024 suomalaisissa paperi- ja verkkolehdissä yhteensä 1225 kertaa. Medianäkyvyys laski edellisvuodesta noin 17 prosenttia, mikä johtui pitkälti uutiskynnyksen ylittävien kielteisten uutisaiheiden puuttumisesta – vuonna 2023 Lähetysseurassa käytiin muutosneuvottelut, jotka poikivat runsaasti mediajulkisuutta. Viime vuonna medianäkyvyys oli neutraalia ja asiakeskeistä eikä negatiivissävytteisiä mediaosumia ollut lainkaan.

Lähetysseuran viestintä teki hartiavoimin töitä, jotta toimittajat tekisivät juttuja kumppanuuskonsultaation aikana Suomessa vierailevista yhteistyökumppaneista ja kertoisi suurelle yleisölle kirkkojen ja kristillisten toimijoiden tilanteesta maailmalla, työstä ja sen tuloksista. Työ kantoi hedelmää ja Lähetysseuran kumppanit antoivat haastatteluja mm. MTV:lle, Keskisuomalaiselle, Karjalaiselle, Savon Sanomille, Turun Sanomille, Hufvudstadsbladetille, Kotimaalle. Lisäksi juttuja julkaistiin mm. Seurakuntalaisessa, Kyrkpressenissä ja useissa seurakuntalehdissä ympäri maata.

Suomen tavoittavin media, Yle, teki Lähetysseurasta vuoden aikana 15 juttua, joista merkittävin oli Lähetysseuran Taloustutkimuksella teettämän tutkimuksen uutisointi suomalaisten jouluperinteistä. Sen mukaan Kauneimmat Joululaulut kuuluvat suosituimpien jouluperinteiden joukkoon ja joka kolmannen suomalaisen jouluun. Lähetysseuran toiminnanjohtajan **Pauliina Parhialan** haastattelua käytettiin niin televisio-, radio- kuin verkkouutisissa.

Yksi levinneimmistä uutisosumista oli Bakun ilmastokokoukseen liittyvä uutinen, jossa Lähetysseuran asiantuntija **Niko Humalisto** kommentoi kokouksen laihoja tuloksia. Uutinen julkaistiin 25 lehdessä ympäri Suomea.

Yhteistyö Radio Dein kanssa jatkui, ja Lähetysseura tuotti kanavalle joka viikko Kirkko maailmalla -ohjelman, jonka kautta lähetysseuralaiset toivat kuulumisia kirkoista ja työstä ympäri maailmaa ja Lähetysseuran yhteistyökumppanit maailmalla pääsivät ääneen.

”Yksi Lähetysseuran tärkeistä tehtävistä on kääntää suomalaisten katsetta ulospäin maailmalle, muistuttaa miten tärkeää lähetystyö edelleen on ja luoda tilaa kirkkojen ja kristillisten järjestöjen äänelle ja omalle vaikuttamiselle. Koen, että viime vuonna onnistuimme erityisesti tässä ja kumppanimme tulivat tutuksi vierailuillaan monelle suomalaiselle kasvokkain, mutta myös median kautta”, sanoo viestinnän ja vaikuttamistyön johtaja **Laura Häkli**.

Sosiaalisessa mediassa Lähetysseura tavoitti yhteensä noin 1,6 miljoonaa ihmistä (1 270 916 ihmistä Facebookissa, Instagramissa 196 196 ja lisäksi Tiktok, Youtube, X).

Kehitysyhteistyöviestinnässä tehtiin yhteistyötä mm. näyttelijä-valokuvaaja **Laura Malmivaaran** ja gospel-muusikko **Papipiken** kanssa, seurattiin hanketyön edistymistä Nepalissa ja kerrottiin kirkkojen roolista kehitysyhteistyössä. Kehitysviestinnän toimin tavoitettiin 2,2 miljoonaa suomalaista.

Pahuudesta toivoon, luomakunnasta lapsen uskoon – uutta kotimaista kristillistä kirjallisuutta

Erkki Jokinen
Ihmisen varjo – Esseitä pahuudesta ja toivosta

Teos paljastaa pahuuden luonteen, jotta toivon tunne kirkastuisi. Vuoden kristillinen kirja 2024 –finalisti.

Pia Pyhtilä
Eläköön luomakunta!

Lähetystyöntekijöiden kohtaamisia luonnon ja eläinten kanssa maailmalla.

Titta Sevanto
Valtteri ja Raamatun salaisuudet

Värikkäästi kuvitettu lasten tietokirja avaa ja opettaa Raamattua eri teemojen kautta, yhdistäen Valtterin tarinat ja yleistiedon.

Rauhaa ja yhteisöllisyyttä pyhiinvaeltajan oppaan avulla

PILGRIMSVANDRING i missionens tecken (Pyhiinvaellus lähetyksen hengessä) on Suomen Lähetysseuran tuottama uusi ruotsinkielinen inspiraatiomateriaali. Pyhiinvaeltajan opasta voivat käyttää sekä ryhmät että yksittäiset retkeilijät.

Osallistujat pohtivat elämän lahjaa, Jumalan läsnäoloa ja luomakunnan kauneutta. Vaelluksen aikana käytettävissä meditaatioissa ja teksteissä on läsnä globaali lähetystyön näkökulma. Kun kävelemme, meitä muistutetaan, että kuljemme rinnakkain kanssaihmistemme kanssa muissa maissa ja että meillä on yhteinen maailma. Voimme muistaa kaikkia haavoittuvia ihmisiä, jotka joutuvat pakenemaan ja vaeltamaan päästäkseen turvaan.

Oppaan tekstit ovat kirjoittaneet **Stefan Djupsjöbacka**, **Helene Liljeström**, **Claus Terlinden** sekä **Ben Westerling** ja **Maria** (Mia) **Westerling** psalmin 67 pohjalta.

Opas on ladattavissa verkkosivuiltamme: finskamissionssallskapet.fi/pilgrimsvandring

KANNEN KUVA: JOANNA LINDÉN-MONTES

HEIDI TIRRI

LAURA HÄKLI

Kauneimmat Joululaulut keräsivät yli 900 000 euroa

SEURAKUNNAT JÄRJESTIVÄT Kauneimmat joululaulut -tapahtumia kirkoissa ympäri Suomea, mutta joululauluja laulettiin myös esimerkiksi kauppakeskuksissa, ravintoloissa, huoltoasemilla ja jopa uimahalleissa. Lähetysseuran Taloustutkimuksella teettämän tutkimuksen mukaan Kauneimmat Joululaulut kuuluvat joka kolmannen suomalaisen jouluperinteisiin.

Vuonna 2024 Kauneimpien Joululaulujen keräystulos oli yhteensä 932 176 euroa. Tällä summalla lähestytään ennen koronaa olleita ennätysvuosia, jolloin tuotot olivat yli miljoona euroa. Kampanjan tuotolla tuetaan kehitysmaiden kaikkein heikoimmassa asemassa olevia lapsia. Vuoden 2024 kampanjan suojelija oli tasavallan presidentti **Alexander Stubb**.

Yli 230 seurakuntavierailua

Lähetysseuran työntekijät vierailivat viime vuonna seurakunnissa 233 kertaa, ja vierailut suuntautuivat 132 eri seurakuntaan. Vierailuilla kohdattiin seurakuntien työntekijöitä, luottamushenkilöitä, vapaaehtoisia sekä seurakuntalaisia. Työntekijöitä vieraili myös rippikouluissa ja kouluissa.

JOANNA LINDÉN-MONTES

Oululainen lähetyspiiri täytti 125 vuotta

OULUSSA JUHLISTETTIIN jo noin 125 vuotta yhtäjaksoisesti toiminutta Oulun Vanhan pappilan lähetyspiiriä. Juhlaan osallistui iso joukko piiriläisiä ja muita lähetyksen ystäviä sekä Lähetysseuran edustajat. Juhlassa aloituspuheenvuoron piti Lähetysseuran työntekijänä Namibiassa toiminut **Leena Lehmuspuu**, piirin pitkäaikaisin osallistuja. Rippikoulun jälkeen piirissä syttynyt lähetyskipinä johdatti hänet lähetystyöhön. Juhlan kunniaksi Oulun tuomiokirkkoseurakunta lahjoitti 10 000 euroa Suomen Lähetysseuran katastrofityön rahastoon.

Lähetysseura haastatteli lähes sata seurakunnan työntekijää

VUODEN 2024 AIKANA Lähetysseura halusi kuulla seurakuntien työntekijöitä ymmärtääkseen, mihin suuntaan toimintaa ja yhteistyötä kannattaa kehittää. Puhelinhaastatteluja tehtiin kaikkiaan lähes sata eri puolilla Suomea.

”Lähetysseuralaiset halusivat kuulla seurakunnilta itseltään, millaista työ on juuri nyt ja miten seurakunnat näkevät lähetystyön tulevaisuuden”, sanoo silloinen Lähetysseuran seurakuntayhteyksien ja varainhankinnan johtaja **Karoliina Nivari**.

Haastatteluissa nousivat esiin mm. seurakuntien ja lähetystyöntekijöiden läsnä- ja etäkohtaamisten tärkeys, sopimusmallien kehittäminen, nuorison innostamisen haasteet ja viestinnän merkitys.

Yhdessä yhteistyön ja tarinoiden merkeissä

RUOTSINKIELISTÄ LÄHETYSJUHLAA vietettiin lauantaina 25.5. yhteistyössä Mustasaaren ruotsinkielisen seurakunnan kanssa. Teemana oli Usko – Toivo – Rakkaus – Mitä maailmamme tarvitsee. Ohjelmaan Mustasaaren seurakuntakodissa ja kirkossa osallistui yhteensä lähes 180 lähetyksen ystävää.

Paneelikeskustelussa Yhteinen maa pohdittiin, miten lähetystyö koskettaa ihmisiä tänä päivänä. Keskustelua johti **Marika Björkgren-Thylin**, ruotsinkielisten palveluiden johtaja. Mustasaaren ruotsinkielisen seurakunnan kappalainen **Rune Lindblom** on ollut Lähetysseuran tehtävissä Jerusalemissa. Hän nosti esiin tarinoiden merkityksen avaimina lähetystyöhön.

”Meitä kiehtovat ja puhuttelevat toisten ihmisten elämäntarinat. Siksi seurakunnan yhteys Lähetysseuraan on tärkeä.”

Ensimmäistä kertaa yhdessä

ELOKUUSSA 2024 Lähetysseura järjesti ensimmäistä kertaa historiassa järjestön kaikkien työntekijöiden yhteiset työntekijäpäivät. Idea tuli talous- ja hallintojohtaja **Jaana Seppäseltä**.

”Kaikissa aiemmissa työpaikoissani tällaisia oli säännöllisesti. Mekin tarvitsimme muutosneuvotteluiden jälkeen tilaisuuden tutustua toisiimme ja tehdä jotain kivaa yhdessä”, Seppänen kertoo.

Niinpä samaan saliin saapuivat kahdeksi päiväksi Lähetysseuran työntekijät ulkomailta ja kotimaasta. Nepalista paikalle pääsi myös paikallistoimiston nepalilaisia työntekijöitä.

”Päivät olivat enemmän kuin onnistuneet ja niistä tuli mielettömän paljon positiivista palautetta”, Seppänen sanoo.

Ohjelmassa oli kuulumisten jakamista, inspiroivia puheenvuoroja työn tulevaisuudesta ja hyvinvoinnista sekä hartauksia ja yhteinen ehtoollismessu.

Jatkossa yhteisiä työntekijäpäiviä aiotaan pitää kahden vuoden välein. Vuoden 2026 kokoontumisen suunnittelu on jo aloitettu.

JOANNA LINDÉN-MONTES

Työntekijäpäiville saapui yli 130 Lähetysseuran työntekijää Suomesta ja ulkomailta.

”Hän liittää yhteen koko ruumiin ja pitää sitä koossa kaikkien jänteiden avulla, kunkin jäsenen toimiessa oman tehtävänsä mukaan, ja näin ruumis kasvaa ja rakentuu rakkaudessa.”

Ef. 4:16

Lilana Kasper

Johtaja, eteläisen Afrikan luterilaisten kirkkojen järjestö Lucsa

1. Mihin olet tyytyväinen Lähetysseuran työssä? Lähetysseura ei ole kiinnostunut vain siitä, miten heillä menee, vaan myös siitä, miten meillä kumppanijärjestöillä menee. Kaikki on läpinäkyvää ja lähetysseuralaisille voi aina soittaa. Arvostan sitä.

2. Mitä voisimme parantaa? Haluaisin enemmän verkkotapaamisia, joissa näemme muita paikallisia kumppaneita ja opimme toisiltamme. Tällainen koko Afrikan yhteinen online-seminaari oli keväällä, ja se oli erittäin hyödyllinen. Niitä voisi olla pari kertaa vuodessa.

HEIDI TIRRI

Kumppanit kokoontuivat parantamaan yhteistyötä

Kerran viidessä vuodessa järjestettävä Lähetysseuran kumppanuuskonsultaatio pidettiin Helsingissä elokuussa 2024.

Suomeen saapui elokuun loppupuolella vuonna 2024 Lähetysseuran kumppaneita 20 eri maasta. Tapahtumaa järjestänyt **Leena Luukkonen** kertoo, että valmisteluun käytettiin aikaa yli vuosi.

”Kumppaneilla oli mahdollisuus kertoa eri vaiheissa ajatuksistaan ja painotuksistaan sähköisesti ja kasvokkain. Pyrimme luomaan mahdollisimman osallistavan ja kiinnostavan työskentelyn, josta tulisi ulos konkreettisia lopputuloksia.”

Yhteistyökumppanit pohtivat, millaisia painotuksia Lähetysseuran työhön jatkossa halutaan. Esiin nousivat esimerkiksi vaikuttamistyön koulutukset, jotta kirkot ja järjestöt pystyisivät osallistumaan vahvasti yhteiskunnalliseen keskusteluun omissa maissaan.

Tapahtuman jälkeen suuri osa kumppaneista jäi vielä Suomen evankelis-luterilaisen kirkon konsultaatioon. Elokuun viimeisenä viikonloppuna heistä moni vieraili seurakunnissa eri puolilla maata. Kun kaikki vieraat oli tiiviin viikon jälkeen saateltu kotimatkalle, Leena Luukkonen koki kiitollisuutta onnistuneesta tapahtumasta.

”Olo on varsin tyytyväinen ja helpottunut, kun saimme tavata kumppaneita kasvokkain ja matkajärjestelyt eri puolilta maapalloa onnistuivat hyvin.”

Konsultaatiossa Lähetysseura esitteli kansainvälisistä kumppaneistaan neuvoa-antavan ryhmän toimintamallia, jonka kautta yhteistyökumppanit maailmalla voivat vaikuttaa suoraan päätöksentekoon Lähetysseuran kansainvälisessä työssä.

Neuvoa-antava ryhmä vahvistaa kumppaneiden ääntä strategisessa päätöksenteossa. Toiminnanjohtaja **Pauliina Parhiala** pitää edistysaskelta merkittävänä.

”Kansainvälinen työmme perustuu Lähetysseuran ja kansainvälisten kumppaniemme tiiviiseen yhteistyöhön. Tämä edellyttää yhteistä ajattelua ja suunnasta sopimista. Neuvoa-antava ryhmä on Lähetysseuran hallituksen ja johdon tärkeä strateginen kumppani”, Parhiala kertoo.

Kansainvälinen neuvoa-antava ryhmä kokoontuu kahdesti vuodessa: kerran etänä ja kerran kasvotusten.

Kumppanuuskonsultaation tulos: Neljä suositusta

Lähetysseura keräsi kansainvälisiltä yhteistyökumppaneiltaan toimintasuosituksia tuleville vuosille. Näihin neljään asiaan työtä toivottiin keskitettävän:

1. Jumalan sanan levittäminen esimerkiksi teologisen koulutuksen tukemisen kautta. Digitaalisten kanavien kehittäminen ja koulutuksen saavutettavuuden varmistaminen.
2. Kirkkojen johtajuuden kehittäminen mentoroimalla ja nuorten osallisuutta ja ääntä vahvistamalla.
3. Ilmasto-oikeudenmukaisuuden tukeminen esimerkiksi vertaiskoulutuksilla osallistaen erityisesti nuoret kaikissa ilmastoteoissa.
4. Kirkkojen, järjestöjen ja yhteisöjen tukeminen rauhantyössä sekä työssä sukupuolten välisen tasa-arvon ja vammaisten henkilöiden oikeuksien toteutumiseksi.

Liite 1.
Ulkomaisen työn toteutus 2024 brutto

	Hankkeiden lukumäärä 2023	Hankkeiden lukumäärä 2024	Kulut 2023 1000 €	Kulut 2024 1000 €	Työntekijät 31.12. 2023	Työntekijät 31.12. 2024
Kirkollinen työ	138	108	7997	7207	*)59	**)55
Kehitysyhteistyö	33	35	6286	6323		
Rauha ja sovinto, vaikuttamistyö	2	2	1771	1458		
Katastrofityö	11	10	585	395		
Hallinto- ja muut kulut 0149	0	0	1027	698		
	184	155	17666	16081	59	55

Alue	2023 Ohjelma-kulut 1000 €	2024 Ohjelma-kulut 1000 €	2023 Hallinto-kulut 1000 €	2024 Hallinto-kulut 1000 €	Työn-tekijät 31.12. 2023	Työn-tekijät 31.12. 2024
Eteläinen Afrikka[1]	1477	1169	8	6	9	8
Itäinen ja Keski-Afrikka[2]	3624	3500	56	102	12	12
Läntinen Afrikka[3]	1268	1122	16	16	4	4
Mekong-alue ja Oseania[4]	3804	3466	57	56	15	16
Kiina[5]	811	622	154	69	6	1
Lähi-itä[6]	1561	1403	227	128	8	6
Nepal ja Pakistan [7]	1715	1605	108	99	1	3
Latinalainen Amerikka[8]	1440	1561	17	7	3	3
Eurooppa [9]	109	100	0	0	0	0
Globaali yhteistyö ja yhteiset[10]	1156	1137	58	-87	1	2
yhteensä	16965	15685	701	396	59	55

1 Angola, Botswana, Etelä-Afrikka, Namibia, Sambia, Zimbabwe
2 Etiopia, Tansania
3 Mauritania, Senegal
4 Kambodža, Laos, Papua Uusi Guinea, Thaimaa, Myanmar
5 Kiina, Hongkong SAR, Taiwan
6 Israel, Jordania, Palestiina, Kypros, Syyria, Oman
7 Nepal, Pakistan
8 Bolivia, Kolumbia, Venezuela, Nicaragua
9 Ukraina
10 Globaali maailmanlaajuinen yhteistyö ja yhteiset

*) **) KT, DK, RS ja KAT työntekijämäärä on summattu riville v. 2023 ja 2024.

Liite 2.
Yhteistyökumppanit 2024

Alue / Maa	Yhteistyökirkot	Yhteistyöjärjestöt
Eteläinen Afrikka		
Angola	• Angolan evankelis-luterilainen kirkko (IELA)	• Yhtyneet Raamattuseurat (UBS) / Angolan ja Namibian raamattuseurat • Crianca Feliz kansalaisjärjestö
Botswana	• Botswanan evankelis-luterilainen kirkko (ELCB)	
Etelä-Afrikka		• Lutheran Communion in Southern Africa (LUCSA)
Namibia	• Namibian evankelis-luterilainen kirkko (ELCIN)	• Girl Guides Association of Northern Namibia, Northern Region
Zimbabwe		• Gwai Grandmothers Group (GGG) • Zimbabwe Council of Churches (ZCC)
Itäinen ja Keskinen Afrikka		
Etiopia	• Etiopian evankelinen Mekane Yesus -kirkko (EECMY)	• EECMY/DASSC • LWF Ethiopia • Ethiopian Center for Disability and Development (ECDD)
Tansania	• Tansanian evankelis-luterilainen kirkko (ELCT)	• Tanganyika Christian Refugee Service (TCRS) • Tumaini University Makumira (TUMA) • Ecumenical Disability Advocates Network (EDAN)
Läntinen Afrikka		
Mauritania		• Bienfaisance Sans Frontières (BSF) • ONG-ACTION
Senegal	• Senegalin luterilainen kirkko (ELS)	• Kirkkojen Maailmanneuvosto (WCC) • Eglise Evangélique Luthérienne du Sénégal EELS, ELCA:n (Amerikan evankelis-luterilainen kirkko) lähetys • The Lutheran Communion in Central and Western Africa (LUCCWA)
Mekong-alue ja Oseania		
Kambodža	• Kambodžan luterilainen kirkko (LCC)	• Integral Cooperation Cambodia (ICC) • Epic Arts • Morodok • M´lup Russey (MRO) • First Step Cambodia (FSC) • Continuing Learning Organization (CLO)
Papua-Uusi-Guinea		• SIL International • Bible Translation Association of Papua New Guinea
Thaimaa	• Thaimaan evankelis-luterilainen kirkko (ELCT)	• SIL International • Lutheran Mission in Thailand (LMT) • Mekong Mission Forum (MMF)
Myanmar	• Myanmar Lutheran Church • Evangelical Lutheran Church of Myanmar • Mara Evangelical Church • Lutheran Church of Myanmar	• Euro-Burma Office (EBO) • Federation of Lutheran Churches in Myanmar • Eden Centre for Disabled Children (ECDC) • Language and Social Development Organization (LSDO)

Kiina, Hongkong SAR, Taiwan		
Kiina	• China Christian Council (CCC) • Hunan Christian Council (HCC) (ei aktiivista hanketyötä) • Yunnan Christian Council (YCC) (ei aktiivista hanketyötä)	• Amity Foundation • Nanjingin teologinen seminaari (ei aktiivista hanketyötä) • Hunanin raamattukoulu (ei aktiivista hanketyötä) • Zhongnan-yliopisto (ei aktiivista hanketyötä) • Dalin ja Baoshanin raamattukoulut (ei aktiivista hanketyötä)
(Hongkongin itsehallintoalue)	• Hongkongin evankelis-luterilainen kirkko (ELCHK)	• Institute of Sino-Christian Studies (ISCS) • Lutheran Theological Seminary (LTS) • Hong Kong Christian Council (HKCC) • Hong Kong Amity aluetoimisto
(Taiwan)	• Taiwanin luterilainen kirkko (LCT)	• China Lutheran Seminary (CLS) • Armon majatalon huumevieroituskeskus (House of Grace)
Lähi-itä		
Kypros		SAT-7
Israel		• International Christian Committee of Israel (MECC-ICCI-Dspr) • Rossing Center • Musalaha • Baladna • MECC-DSPR • Luterilainen maailmanliitto (LWF)
Palestiinan itsehallintoalueet	• Jordanian ja Pyhän maan evankelisluterilainen kirkko (ELCJHL)	• East Jerusalem YMCA
Syyria		• Middle East Council of Churches (MECC)
Oman		• Al Amana Centre
Nepal ja Pakistan		
Nepal	• Nepalin evankelisluterilainen kirkko (NELC)	• Local Initiatives for Biodiversity, Research and Development (LI-BIRD) • Centre for Mental Health and Counselling (CMC- Nepal) • Group of Helping Hands (SAHAS Nepal) • KOSHISH • Leadership Training Department /National Churches Fellowship of Nepal (LTD/NCF-N) • Nepal Ebenezer Theological Seminary (NETS) • Forward Looking (FL) • United Mission to Nepal (UMN)
Pakistan	• Pakistanin kirkko / Diocese of Peshawar (DOP)	• Pakistanin Raamattukirjekurssikoulu (PBCS) • Christian Study Center (CSC)

Latinalainen Amerikka		
Bolivia	• Bolivian evankelis-luterilainen kirkko (IELB)	
Kolumbia	• Kolumbian evankelis-luterilainen kirkko (IELCO)	• Luterilainen maailmanliitto (LML/LWF)
Venezuela	• Venezuelan evankelis-luterilainen kirkko (IELV)	
Monenkeskinen yhteistyö		
		• ACT-allianssi • Euro-Burma Office (EBO) • CPMPF (Church of Pakistan Mission Partners Forum) • Ecumenical Advocacy Alliance (EAA) • Ecumenical Disability Advocates Network (EDAN) • Joint Christian Ministry in West Africa (JCMWA) • Kirkkojen maailmanneuvosto (KMN/WCC) • Middle East Council of Churches (MECC) • Luterilainen maailmanliitto (LML/LWF) • Mekong Mission Forum (MMF) • Project for Christian Muslim Relation in Africa (PROCMURA) • Wycliffe raamatunkääntäjät • SAT-7 • Common Space Initiative (CSI) • United Mission to Nepal (UMN)

Yhdessä eteenpäin

Aloitin Lähetysseuran hallituksen puheenjohtajana elokuun lopussa 2024. Otin tehtävän vastaan kiitollisena ja nöyrin mielin. Olen itse ollut lähetystyössä ja sydämeltäni olen lähetysseuralainen. Puheenjohtajana haluan osaltani viedä Lähetysseuraa aiempaakin avoimempaan ja vuorovaikutteisempaan suuntaan. Kulunut vuosi on antanut sille upeita mahdollisuuksia. Lähetysseuran yhteisön tulevaisuustahto on entisestään vahvistunut.

Kirkkomme kokosi lähetyskumppaninsa elokuussa 2024 neuvotteluun teemalla ”Your Will Be Done – Church and Mission in Changing Landscape” Helsinkiin. Lähetyskumppanuusneuvotteluihin osallistuivat kirkon sopimusjärjestöt yhteistyökumppaneineen eri puolilta maailmaa. Yhteistyökirkkoja ja -järjestöjä osallistui neuvotteluun noin neljäkymmentä, mukana oli myös Lähetysseuran kumppaneita. Kirkkojen toimintaympäristöjen nopea muutos puhutti kumppaneita. Lähetyskumppanuusneuvottelu tarjosi mahdollisuuden vuoropuheluun ja yhteisen työnäyn kirkastamiseen.

Myös Lähetysseurassa olemme kuluneen vuoden aikana halunneet kysyä, kuunnella ja antautua dialogiin. Kumppanikirkot ja -järjestöt kokoontuivat alueellisiin konsultaatioihin ja myöhemmin elokuussa 2024 Helsingissä globaaliin konsultaatioon, jossa tutkittiin paitsi tulevaisuuden haasteita ja etsittiin yhteistyön painopisteitä, keskusteltiin myös kumppanuudesta ja sen tulevaisuuden näkymistä. Vaikka toimintaympäristö on nopeassa muutoksessa, oli helppo huomata, että ajatuksemme yhteisestä tehtävästä kulkee samaan suuntaan.

Minua puhutteli erityisesti kumppaneiden toive oppia yhdessä ja toinen toisiltaan. Kumppanimme toivoivat muun muassa mahdollisuutta oppia toisiltaan onnistuneita keinoja evankelioinnissa ja uusien ihmisten tavoittamisessa. Vauhdilla etenevä ilmastonmuutos puhutteli myös kumppaneitamme. Meiltä toivottiin erityisesti toimia ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi omalla pallonpuoliskollamme. Yhteistä työtä vahvistamme jatkossa kumppaneista koostuvan kansainvälisen neuvoa-antavan ryhmän kanssa. On tärkeää, että kumppanien ääni kuuluu myös strategisessa päätöksenteossa.

Lähetysseurassa on ollut tärkeää myös kysyä, kuunnella ja antautua dialogiin seurakuntien kanssa. Kuluneen vuoden aikana olemme tehneet tätä aktiivisesti ja halunneet ymmärtää, miten voimme edelleen vahvistaa yhteistä työnäkyä ja keskinäistä luottamusta. Seurakuntien palautteen pohjalta Lähetysseuran johto ja työntekijät ovat ryhtyneet kehittämistyöhön, jolla vahvistetaan entisestään toimintamme kykyä vastata seurakuntien tarpeisiin.

Vuoden 2024 aikana Lähetysseuran talouden sopeuttaminen jatkui. Luopumiset olivat kipeitä, mutta lopputulos talouden tasapainon osalta toivotunlainen. Lämmin kiitokseni kaikille Lähetysseuran kumppaneille, seurakunnille, jäsenyhteisöille, kaikille lahjoittajille sekä Lähetysseuran henkilöstölle. Tästä on hyvä jatkaa, yhdessä tehden!

Mari Parkkinen
piispa, Suomen Lähetysseuran hallituksen puheenjohtaja

KALERVO PÖYKKÖ

KANNEN KUVASSA RODETH, 15 JA FLORENCO, 17, MARTIN LUTHER -KOULUSTA ANGOLASTA. KUVA LINDA JUNTUNEN.